

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

SÖNDAGEN DEN 20 JUNI 1920.

Westrans
Mj 12

ILLUSTRERAD TIDNING

HÖG

MAN

GRUNDLAGD AV FRITHIOF HELLBERG

FÖR KVINNAN OCH HEMMET

HUVUDREDAKTÖR:
ERNST HÖGMAN.RED.-SEKRETERARE:
EBBA THEORIN.

Blommande rönn. En högsommarbild.

E. Holmén foto.

Tre dikter.

Av Hans Dhejne.

I.

Majdag.

Den gyllenljusa grönskan fladdrar späd,
och skönt och festligt vårens strömoln sväva
högt över parkerna, vars gamla träd
i morgonguldet ljuvt och lyckligt häva.

Det är ett glömt Arkadien, som är
tillmötes mig i morgonstunden här,
ett eko av en lyrklang, fast bevingad,
av långa år till tystnad nu betvingad.

Var hälsad, du förflutna vårars park,
än daggens pärlor spegla skönhetsglansen.
Det är att vandra som på klassisk mark.

I solen lyfter brunnen sin barock,
och skälens nymfer, skrattande i flock,
behagfullt skalkas mot sin vän i dansen.

II.

Marin.

Mot ljus och månförsilvrad aftonluft
de gamla skeppen stiga som en syn,
med smäckra riggar, som ha burit stolt
de vita segelmassorna i skyn.

Från resorna på sommarklara hav,
från fjärran äventyr de funnit hamn,
och nu i tystnaden de sträcka skyggt
och drömmande mot stjärnorna sin famn.

En kvällstrött dyning suckar monotont,
och månen glittrar över blank kanal,
och genom kajens gamla stilla träd
en vilse vårfläkt susar minnessval.

III.

Sång.

Tiden snart nog oss förtager
vad den bär av luftig syn,
kvar blir bara minnets dager
som en glans i skyn.

Men ditt öga ler i tåren,
ty av det, som fordom var,
dröjer i de mörka åren
ljuvt dess majglans kvar.

Kvinnans drömliv. För Idun av teol. lic. Carl Dymling.

BLAND ALLA DE FÖRMÄNER, SOM kvinnan äger framför mannen, måste vi även inräkna den, att hon drömmer oftare och klarare än mannen och har lättare för att komma ihåg sina drömmar. Detta gäller framför allt tiden från det tjugonde till det tjugufemte året, då drömmarna hastigt växa i antal. Kvinnans rikare drömliv torde väl närmast bero därpå, att hon har ett betydligt rörligare känslö- och fantasiliv. Dessutom sover hon icke så djupt som mannen och är därigenom mera mottaglig för intryck från yttervärlden även under sömnen. Och dylika sinnesintryck framkalla ju lätt drömmar.

Det ligger i sakens egen natur, att kvinnans starka känsloliv skapar åt henne en synnerligen omväxlande och brokig drömvärld. Hennes önsknings lika väl som hennes farhågor röra upp hennes själ på ett betydligt mera djupgående sätt än mannens. En liten älsklingsönskan kan hos kvinnan vinna en sådan makt över hela hennes själsliv, att den kan sägas verkligen dominera. Och även om den hårda verkligheten gång på gång säger nej till denna, upphör hon likväl ej att omhulda den i sin fantasi. Få vi då tro professor Sigmund Freuds försäkran, att alla drömmar äro uppfyllelser av önsknings, så är det ju ej förvånansvärt, att kvinnans drömliv fylles av drömbilder, som ha sin källa just i denna älsklingsönskan. Och det märkliga är, att ju mer kvinnan under dagens lopp söker skjuta den där lilla önskan åsido såsom fåfång, desto kraftigare tar den i drömlivet ut sin rätt.

Detta gäller ej minst, ifall önskan är av erotisk innebörd. Professor Freud anser visserligen, att *alla* drömmar stå i närmare eller fjärrare samband med det sexuella livet. Men detta är ju en påtaglig ensidighet. Det mänskliga själslivet är — lyckligtvis — betydligt mera mångskiftande och innehållsrikt, än vad en sådan åskådnings förfäktare mena. Dock skall det villigt medgivas, att erotiken även i kvinnans drömliv spelar en betydande roll. Och detta beror naturligtvis därpå, att kvinnans erotik vanligen ligger djupare än mannens och är mycket mer själisk, ja sublimerad än mannens. En besvikelse inne på det området rör upp hennes inre och påverkar hennes drömliv mer, än vad fallet är med mannen.

En farhåga framkallar lätt drömmar. Det är en drömkälla, som professor Freud ej tillräckligt uppmärksammat. Kvinnans känsloliv är mer än mannens behärskat av fruktan och farhågor, även om det samtidigt måste betonas, att hon äger en betydligt större sinnens närvaro, när farans stund verkligen är inne. Är hon ensam ute på lantstället och går hon till sängs med rädsla för att tjuvar skola komma och bryta sig in, då är det i nio fall på tio säkert, att hon ligger och drömmer om hur tjuvarna redan äro där och i hennes åsyn röva till sig allt, som har värde. Hon vaknar kanske när revolvermynningen kommit i alltför hotfull närhet till hennes panna.

Utmärkande för kvinnans själsliv är även hennes djupa aningsförmåga. Hon känner i förväg, vad som är i annalkande. Och i drömtillståndet synes denna förmåga få ett slags "undermedvetna slutledningar" nere i själsdjupen, vilkas resultat, själva slutsatsen, plötsligt dyker upp i medvetandet. En dam, som på sin väg in i sängkammaren varje kväll passerade genom salongen, där en stor väggspiegel hängde över en soffa, drömde en natt, att spegeln fallit ned och gått i kras. Följan-

de dag kallade hon på en snickare och lät denne undersöka krokarna. Hon nämnde emellertid ej, vad hon drömt. Ej litet förvånad blev hon, då snickaren förklarade, att det var "i grevens tid". Krokarna sutto så löst, att om det ej blivit upptäckt just då, skulle spegeln tvivelsutan hava fallit ned under dagens lopp. Hennes man, som hade samma väg in i sängkammaren varje kväll, hade däremot aldrig drömt något om spegeln.

Något, som även gör kvinnans drömliv rikare och brokigare, är hennes stora intresse för s. k. drömböcker. Ej sällan ligger hon och läser i dem på kvällarna strax före insovandet. Och det är då ej att undra på att hennes fantasi föres in på just de banor, som drömboken angiver. Har hon t. ex. läst, att "löss" på drömspråket betyder "pengar" ligger det nära till hands, att hon i drömmen ser sig själv vara promenadplatsen för en oändlig massa av dessa små djur. Drömbokstudiet har provocerat just en sådan dröm.

Nu är kvinnans intresse för drömböcker visst icke ett sådant nonsens, som de flesta män tro. Den nyare drömforskningen har tvärtom lagt i dagen, att drömspråket just rör sig med en hel mängd av dessa egendomliga symboler. Så t. ex. betyda ormar, grodor, paddor och dylika kräldjur människans begär — något som redan naturfolk hava lyckats utfundera.

Det förekommer ej sällan, att damer förtälja, att de drömt så skönt. De flögo — så drömde de — fritt omkring i luften. Och denna flykt var förenad med en utomordentlig lustkänsla. Dylika drömmar bero på en ohämmad andedräkt, t. ex. när man ligger på rygg. "Häxorna" under medeltiden drömde ofta sådana drömmar, när de inandades doften av en viss salva. Deras "Blåkullafärder" äro helt enkelt blott flygdrömmar. Och det förefaller, som vore dessa vanligare i kvinnans drömliv än i mannens.

Hysterien, som tyvärr i våra dagar härjar fasansfullt i kvinnovärlden, ej minst här i storstaden, påtrycker drömlivet en hemsk prägel. De, som råkat i dess klor, äro djupt beklagansvärda. Deras sömn är mestadels orolig, och de vakna ofta plötsligt upp under vild ångest. Drömgestalerna äro skräckinja-

gande skeletter, svarta fåglar, råttor, gapande avgrunder och tvärbranter. Elaka människors hotelser eller bländande ljussken väcka dem.

Härav behöver man icke draga den slutsatsen, att hemska drömmar vittna om anlag för hysteri. Nej, det kan bero på ett mörkt temperament. Och jag har hört många kvinnor förtälja, att de nästan alltid drömma otäcka drömmar, medan däremot andra veta att berättas om ett underbart ljus drömliv. Framför allt på detta fält tar temperamentet ut sin rätt.

Den ytterliga viljeslapphet, som i allmänhet är karaktäristisk för mänskligt drömliv, röjer sig tydligare hos kvinnan än hos mannen. Om en dam t. ex. drömmer, att hon är inne i en modeaffär för att köpa sig en hatt, låter hon i drömmen det stackars biträdet passa på henne alla hattar, som finnas i affären, och kan aldrig bestämma sig för att ta någon bland dem. Det ständiga provandet fortgår måhända ända till dess hon genom fönstret får syn på en väninna. Då kan det hända, att hon helt plötsligt glömmar, att hon skulle köpa en ny hatt, och rusar ut för att få tag i väninnan. Det samma gäller även kvinnans oförmåga att bli färdig i drömmen, vilken tvivelsutan är större än mannens.

De flesta bland mera kända "clairvoyanta drömmar" äro hämtade ur kvinnors drömliv. Det förefaller, som vore den underbara förmågan att "se utan ögon", vad som ligger utanför de vanliga ögonens räckvidd, något, som hos kvinnan utvecklats till större skärpa än hos mannen. De flesta "medier" vid spiritistiska seanser äro ju kvinnor. Och man kan vara tämligen viss på att det är en kvinna, som drömt den, när det förtäljes, att en dröm lett till upptäckten av något, som man förgäves letat efter. De clairvoyanta syner, som kvinnan ej sällan får i drömtillståndet, höra, strängt taget, ej till själva drömlivet, ty i dessa ser hon något, som tillhör verkligheten, medan däremot drömmarna endast äro hallucinationer, syner framkallade inifrån hjärnan genom minnes- eller fantasibilder.

Kvinnans drömskildringar äro mycket livfullare och intressantare än mannens. Men hennes fantasi kan lätt nog — även om hon är än så försiktig — förleda henne till att oavsiktligt inblanda alltför mycket fantasibilder mellan minnesbilderna och därigenom gäller det för kvinnan i ännu högre grad än för mannen att genast på morgonen, när minnet av nattens upplevelser ännu är friskt och ogrumlat, noggrant uppteckna drömmar, som eventuellt kunna tänkas vara av betydighet. Särskilt må detta tillämpas med hänsyn till s. k. sanndrömmar, vilka hos kvinnan förekomma oftare än hos mannen.

Det är en underbar värld, som drömlivet företer, framför allt hos kvinnan. Den säger oss, att kvinno själen bär på hart när outtömliga rikedomar. Men hur djupt vi än studera oss in i en kvinnas drömliv, kunna vi likväl ej draga några säkra slutsatser därifrån till hennes karaktär. Viljelivet är nämligen i drömtillståndet så ytterligt försvagat, att kvinnan lika väl som mannen måse anses vara otillräknelig i sitt drömliv. Det vore orätt, om man satte upp den regeln: "Säg mig, vad du drömmer, och jag skall säga dig, hurudan du är!" Varför skulle kvinnan värdesättas efter det, som sker, när hennes vilja slumrar? Den vakna viljans gärningar — äro ej de den rätta måttstocken?

Ärade halvårs- och kvartalsprenumeranter

behagade omedelbart förnya prenumerationen för det nya halvåret till undvikande av avbrott i expeditionen. Samtliga halvårsprenumeranter erhålla även i år gratis

IDUNS JULNUMMER

för vars utmärkta litterära innehåll vi förvärvat oss bidrag av de bästa författare såsom Bo Bergman, Ellen Key, Selma Lagerlöf, Ellen Lundberg-Nyblom, Johan Nordling, Anna Wahlenberg, Fredrik Wetterlund, Anders Österling, Vera v. Kræmer, Hans Dhejne, Fredrik Nycander, Carl Svenson-Græner m. fl.

Prenumerera genast!

Halvår Kr. 8.25. Kvartal Kr. 4.25.

Radioaktivt — Hårläkemedlen RA—DI—ON — Vetenskapligt

Grånad botas och förhindras. Pris pr burk 3:50.
CHEM. ANST. IBIS, 11 Stora Nygatan, Stockholm.

Riks tel. 170 76
Allm. tel. 146 29

Obs!

Mjällbildning och håravfall upphöra. Nytt hår även på skalliga personer, om hårrötterna ej äro döda. Pris pr flaska 6:—.

MINA LEVNADSMINNEN. Av Helena Nyblom.

(Forts.)

FÖR HEISE HAR DET SÄKERT MÅNGA gånger fallit sig svårt att infinna sig på klockslaget till lektionstimmarna. Han levde ständigt med sina tankar i tonernas värld och kunde till och med ge den obetydligaste lek en musikalisk anstrykning. Sålunda minns jag, att då han med sin hustru besökte oss i Uppsala, satte han sig vid pianot med en av mina små gossar. Heise visade honom några toner, som han skulle slå an i diskanten, och till dem improviserade Heise en så briljant bas, att det lät som en färdig komposition. Pojken var naturligtvis hänryckt över den musik han trodde sig ha utfört.

Heise var också en av de musici, som älska dansmusik. En dag åto vi middag på Hasselbacken. Orkestern i paviljongen spelade en vals, och plötsligt gav sig Heise till att dunka i bordet med kniv och gaffel, i det han, alldeles förtjust, utbrast: "Ja, vals skall det vara! Mozart och Beethoven och allt det där är bara tråkigt!"

Man kan inte tänka sig en mera spontan och naiv människa än Heise. Det fanns inte ett spår av lärt pedanteri eller något slags vis viktighet hos honom. Han glädde sig åt varje ögonblick i livet och ville helst, att det skulle flyta bort som en ström i solsken. Hans hustru levde endast för att göra dagarna lyckliga för honom, och under lång tid blev han också sparad för allt ont.

En afton i Sorö, efter en rik och harmonisk dag, sade fru Heise plötsligt i upprörd ton: "Åh, nu har det åter gått en dag, som aldrig kommer igen!"

"Vad gör det!" svarade Heise leende, "vi har ju evigheten framför oss!"

Tyvärre, ack tyvärre dog ju Heise, då han ännu var en man i sina bästa år. Hans romanser blevo för vart år vackrare, djupare och mera karaktäristiska.

Något av det sista han komponerade, var *Dyvekes* mycket sjungna sånger, och den allra sista sången av honom, den kanske härligaste han någonsin har skrivit, var den till Aarestrups ord:

"Det Lys som farver Jorden."

Han komponerade gärna, och gjorde det utmärkt till tyska texter. Sålunda är nog "*Schilflieder*" till Lenas ord några av hans allra bästa sånger.

Man kan ju säga, att han som kompositör härstammar i rätt nedstigande linje från Schubert och Schumann, men vilken kompositör har inte lärt oändligt mycket av dessa mästare! Och dock kan man aldrig säga, att Heise imiterade. Han var en alltför rik och personlig konstnär till att nedlåta sig till att låna av andra. Han skrev direkt ut ur sitt hjärta och sin stora begåvning.

Dessutom hade han den mest generösa beundran för allt, som blivit komponerat och alltjämt komponerades av andra, när han fann det sannt och äkta. Det existerade inte minsta avund mot andra kompositörer, och han förhöll sig ödmjuk och vördnadsfull gent emot Gade och Hartmann, som ju på Heises tid ansågos som veteraner inom den danska musiken.

Däremot kunde han inte tåla Wagner, vilket var alldeles naturligt. Hela hans själsriktning förde honom på en helt annan väg än Tysklands firade operakompositör.

För Heise var det varma och innerliga huvudsaken, och han var dessutom så dansk

till hela sin natur, att han inte kunde beundra det tysk-svulstiga hos Wagner. Den tiden är väl heller inte så långt borta, då den stora publiken (som icke är tysk) kommer att repa sig efter den svindlande hänryckningen över Wagners musikverk. Jag vet mycket väl, att det skaffar en många fiender att uttala sin åsikt om denne berömde man, men jag kan inte låta bli att säga min mening, vilken, som jag tror, innan rätt länge kommer att vara hela den musikaliska världens.

Cornelius och Kaulbach voro också sin tids heroer, och nu ser man dock hela deras pretentiösa tomhet. Musiken kommer, som bekant, alltid ett halvt århundrade efter målar-konsten i sina uttryck, och nu har det blivit Wagner, som inom musiken har intagit Cornelius' och Kaulbachs plats.

Folk tror ju i allmänhet, att när ämnet är stort, blir konstverket stort, och Wagner behandlar endast gudar, kungar och hjältar. Envar av dessa personer, åtminstone huvudpersonen, betecknas medelst ett ledmotiv, ungefär som man sätter etikett på en flaska för att genast kunna veta vad den innehåller. Förresten utmärker sig ingen av de uppträdande genom något karaktäristiskt, ingen uttrycker genom sin sång just sin säregna personlighet. När man tänker på Mozart, behöver man blott minnas trion i Don Juan, där kommandanten dör. Don Juan, Leporello och Kommandanten sjunga på en gång, men undersöker man stämmorna, var för sig, hör man, hur kompositören har givit uttryck för deras högst olikartade personligheter.

Kommandanten sjunger stilla och allvarligt med dödens fasa för ögonen, Don Juan visar sin kalla likgiltighet och Leporello sin bävande ångest.

I ett skådespel eller sångspel är det ju de uppträdande personernas karaktärer man vill lära känna och inte blott kompositörens privata känslor. Wagner har egentligen blott plats för två mänskliga känslor, den erotiska och den heroiska. Den erotiska är av mycket tvivelaktig beskaffenhet och värmer en aldrig genom djup eller innerlighet. Den heroiska åter är mycket tysk, d. v. s. skroderande och svulstig. Liksom de tyska målarne, Cornelius och Kaulbach alltid målade sina hjältar mycket stora, och lät dem gestikulera med överdrivet stora rörelser, vilket verkar avkylande och antipatiskt på en naturlig åskådare, så har Wagner samma överdrifter i sina musikaliska uttryck. De verka också utmattande genom sin styrka och sin längd.

Det är inte det slags överdrifter, som kunna vara följden av ett passionerat temperament, utan ett sätt att understryka med eftertryck för att uppnå en starkare effekt.

Innehållet i de wagnerska operorna är egentligen alldeles odramatiskt. Ett drama fordrar, att handlingen skall intressera och utveckla sig tämligen hastigt för att nå sin kulmen och sedan sin upplösning. I Wagners operor finner man alldeles det motsatta. Där finnes oändliga longörer och så gott som alla passa bättre till en episk berättelse än till ett drama.

Om Wagner hade velat protestera mot de gamla operatexterna, hade han all orsak därtill, då handlingen och texten i hans föregångares operor sannerligen inte äro mästerverk. Vi ha alla haft roligt åt Jörgensens teckning föreställande de beständigt upprepade utropen av kören, som skall skynda bort och aldrig kommer ur fläcken:

*"Forræderen paa ilsomt Fjed
Er flygtet bort, vi maa afsted,
Skal vi ham snart indhente,
Er der ej Tid at vente — vente — vente"*

o. s. v.

Men det är egentligen inte uppbyggligare att höra två personer dryfta ett eller annat invecklat filosofiskt spörsmål, sjungande mot varandra under en längre stund, i synnerhet då man sällan hör ett ord av vad som sjunges från en operascen till den larmande wagnerska orkestern.

Hur en opera skall vara beskaffad för att motsvara både musikaliska och dramatiska fordringar, är en fråga, som ännu inte har blivit besvarad, och som antagligen ingen kan svara på.

Wagner diktade ständigt sin text på samma versmått, femfotade jamber. Naturligtvis medför denna monotoni i versmättet en motsvarande monotoni i musiken. En mycket musikalisk person liknade en gång Wagners byggnad av operan vid en lång mur, som fortsätter att sträcka och sträcka sig milsvitt ut över landet, med ett litet torn stickande upp här och där, varemot andra musikverk sluta sig och bygga upp sig som ett slott, en katedral eller en fästning.

När man hör t. ex. en av Beethovens symfonier spelad tämligen dåligt på ett dåligt piano, kan man dock inte undgå att frapperas av den underbara idériakedom, som klingar en till mötes. Och spelar man en av Beethovens sonater, överväldigas man rent av av det outtömliga svall av idéer, som möter en på varje sida. Allt utvecklar sig så naturligt som en levande planta från roten till grenarna, bladen, blommorna, frukterna.

Spelar man Wagner på pianot, så möter en — intet.

Hela tomheten hos denne svulstige tyske kompositör visar sig då i sin nakna tarvlighet. För att skyla fattigdomen behöves orkestern, där Wagner ju har förstätt att framlocka stora effekter. Därför gör han också verkan, en viss *yttre* verkan, genom massverkan. När han vill skildra vad som skall låta praktfullt och festligt, kan han framkalla briljanta verkningar. Vid sådana tillfällen behöves ju ingen värme, och värme är just vad denna iskalla man inte känner.

Kanske skall man anse, att det är en gammalmodig åskådning att inte kunna sätta värde på Wagner. Men jag vill då invända, att Brahms var samtida med Wagner, liksom också Cäsar Franck, och ännu lever Sibelius som en kraftig man. För dessa har jag på olika sätt den allra största beundran, så att det kan inte vara åldern, som är orsak till min ståndpunkt.

Nej, orsaken är, att jag aldrig kan tycka, att en person blir vackrare genom sin dräkt och aldrig kan glömma tomheten för prakten. Dessutom är det något så genomgående *vulgärt* hos allt vad Wagner rör vid, att det verkar antipatiskt. Jag tänker alltid på de tyska hjältarna och de "*schöne Jungfrauen*", som äro målade på väggarna i riddarsalen i Meissens gamla slott. De äro alla så "*urgermanische*" och "*romantische*", damer med tjocka gula flätor och stora förgätmig-ej-ögon, hjältarna så förskräckligt kraftiga med tillbakakastade huvuden och våldsamma armrörelser. Allt så osannt, prålande och tomt som möjligt.

Jag kan så väl förstå, att Heise inte kunde tycka om Wagner.

*

CAP KAKAO

är genom sin fylliga, goda smak och renhet den bästa och billigaste

FRANSKA CHOKLAD- & KONFEKTFABRIKEN, A.-B. - GÖTEBORG

FJÄRDE KAPITLET.

Sceniska storheter i Danmark.

TEATERN HAR VARIT ETT AV KÖPENHAMNS kulturcentra, och under de få år jag ännu var kvar i Danmark, från det jag var femton tills jag var tjugo år, hade Kungliga teatern en glansfull tid. Michael Wiehe stod på höjden av sin konst, gamle Rosenkilde, Phister, Mantzius och fru Södring voro alla i full verksamhet, och fru Heiberg spelade ännu.

Då jag var liten och bodde vid Kongens Nytorv, var jag nästan avundsjuk på professor Langes pojkar, som så ofta fingo gå på teatern. Fritz var i synnerhet en flitig teaterbesökare, och en av dagens brännande frågor var alltid: "Vad ger de i afton på 'det Kongelige'?"

Det var först sedan jag blev vuxen, som jag då och då fick gå på teatern och fick tillfälle att se våra bästa skådespelare. Först och främst vill jag då nämna Michael Wiehe, som var scenens förste älskare, och som nog var den mest fulländade förste älskare jag har sett på någon scen. (Numera är det ju inte längre fråga om "förste älskare" i de moderna skådespelen.) Hos honom fanns en sällsynt förening av temperament, förnämlig bildning och ädel, ren karaktär. Han var medellång, smärt och välbyggt och gick mycket rak, nästan litet bakåtböjd. Han hade kanske en något för hög panna och en något för liten mun, men denna panna var så lysande av intelligens, och denna mun uttalade danska språket på ett vackrare sätt, än jag någonsin förr eller senare har hört det uttalas. Dessutom hade han den vackraste röst, en röst, som kunde viska så insmickrande och mjukt och klinga strålande i glada utbrott. Han använde inte starka gester, men hans minsta rörelse var uttrycksfull, och hans stumma spel märkvärdigt talande. Hans utomordentligt vackra mörka ögon kunde ibland plötsligt sända en blixtnabb skelande blick, vilket jag förut har nämnt som något sär eget för Michael Wiehe och Eleonora Duse. Han spelade aldrig för publiken, utan tycktes helt och hållet gå upp i sin roll. Personer som kände honom noga, ha berättat, att han tänkte så mycket över var karaktär han skulle framställa, att han höll på mycket länge med att välja den dräkt, som tycktes honom passa fullständigt till den givna rollen. Sålunda skulle han en gång framställa en engelsman, som led av "spleen". Han betänkte sig många gånger, innan han fann en kråsnål, sådan som han tänkt sig att denne engelsman skulle ha använt, och valde slutligen en, som var prydd med en dödskalles. Naturligtvis kunde inte publiken märka en sådan detalj, men för Wiehes medvetande var det nödvändigt, att så mycket som möjligt vara den person han framställde.

Ibland roade det honom att välja en obetydlig roll i ett skådespel, därför att det fanns ett eller annat i den givna personligheten, som hade blivit förbisett av andra skådespelare, och som Wiehe ville göra något av. Bland andra sådana roller var Apicius i *Den Vægsindede*, vari han gav gurmandens förtjusning över fin mat med en nästan poetisk hänyckning.

Wiehe tycktes känna sig lika hemmastad i moderna kläder som i riddardräkter och rörde sig i båda delarna med samma naturlighet och värdiga behag. En av de roller, vari jag bäst minnes honom är i *"Kvækeren og Danserinden"*. Jag kan aldrig glömma hans stumma spel i den scen, där *Danserinden* börjar locka honom till sig. Han stod mitt på

golvet med handen på en stolskarm. Fastän han nästan inte rörde sig, uttryckte hela hans varelse den kamp, vari han befann sig. Det var ett oupphörligt: "jag vill", och: "jag vill inte!" till dess han slutligen satte stolen hårt i golvet och gick bort.

Det är svårt att förstå och än mera att uttrycka, hur ett geni verkar. Många människor ha stor talang, kunskaper, temperament, bildning o. s. v., o. s. v., och dock fattas dem det avgörande, den tändande gnistan, som förenar de olika ingredienserna till en lysande flamma. Det är blott de allra största, som visa oss denna harmoni mellan olikartade egenskaper. Jag tillåter mig att tro, att denna rika och levandegörande harmoni har sin grund i karaktärens fasthet, som liksom dominerar allt. Den är som en klok korsven, som förstår att styra de vilda hästarna, som annars skulle skena över skaklarna. Det är ju en mycket allmän åsikt, att geni och karaktär äro två skilda saker, som alldeles inte ha med varandra att göra. Men om man närmare vill undersöka förhållandet och följa de olika geniernas historia, skall man snart förstå, att vad som fattats hos några av dem och därför förorsakat deras fall eller dekadans, alltid har varit bristen på karaktär. I den lilla biografien, som C. Larsén har skrivit om Michael Wiehe, säger han på ett ställe: "Det fanns aldrig något hos honom, som erinrade om det onda!"

(Forts.)

Vårt lilla hem.

VI HADE UNDER ÅTSKILLIGA ÅR VARIT bosatta i södra delen av landet, där min man varit i kronans tjänst och ingått i pensionsåldern. Starka krafter drogo oss till Stockholm, men svårigheten att där få bostad, och vår förkärlek för lantligt lugn gjorde att vi hamnade vid en liten målärstad och hyrde flygeln vid en strax utanför staden belägen lantgård. Hyran var billig och det var en viss gammalmodigt trevlig stil över de förtjänster och fel, som gamla lantliga bostäder pläga ha. Där var rymligt, många stora fönster, varav några med trevligt utsikt o. s. v., men huset var större än vi behövde, obekvämt inrett, slitet och svalt.

Detta oaktat hade vi väl kommit att stanna och sommardid kommit att trivas där, om icke tjänare- och eldningsfrågorna framträtt såsom så besvärande faktorer, att vi tvingades att se oss om efter en för

våra förhållanden mera passande bostad. Högst ogärna ville vi hålla en fast tjänare, emedan hemmet endast undantagsvis omfattar flera än oss två och således icke kan giva full sysselsättning åt en duglig sådan, såvida vi själva ville deltaga i hemmets skötsel, vilket vi båda av flera skäl ville.

Bland våra bekanta ha vi sett mera än en, som mistat rörlighet och hälsa genom för mycken upppassning, och särskilt ville min man genom att hjälpa mig i en del hemsysslor vid sidan av friluftsliv och det amatörhantverk han med tanke på pensionsåren lärt sig, utfylla en tid, som eljest lätt kunde bli för lång. Vi ville också ha vår frihet att gå bort och resa bort och stanna borta i dagar eller veckor om det passade oss, och under sådana förhållanden är det högst besvärligt att ha en fast tjänare.

Till sist spelade ju också kostnadsfrågan in, ty med nutidens löner och matpris slukar en fast tjänare en avsevärd del av en knapp tillmätt pension. I den ort där vi senast bott, hade vi också sett flera exempel på huru trevligt och relativt billigt ett litet hem kan skötas med tillfälligt biträde.

I vårt nya lantliga hem inrättade vi oss alltså utan fast tjänare, men till följe av husets olämpliga inredning, storlek, brist på nutida bekvämligheter samt stora krav på eldning fordrade det mycket onödigt arbete och allt för mycket extra hjälp, för att vi i längden skulle kunnat fortsätta därmed. Ved och vatten skulle bäras in och slask skulle bäras ut på långa och smutsiga vägar. Under den kalla delen av året måste elden underhållas dagen lång och hade då det var verkligt kallt ute behövt underhållas även om natten, om det låtit sig göra utan tillgång på stenkol. Till följe härav blev den extra hjälpen, som innan folket lärt känna oss, lämnades med en viss motvilja, i längden ganska dyrbar, och veden likaså.

Så länge vi troget höllo oss hemma och eldade fröso vi ej, men det ryser i mig vid tanken på huru det var, innan vi böjde oss för nödvändigheten att låta främmande människor gå in och ut i vårt hem och elda, då vi voro borta.

Så småningom kommo vi därför till den övertygelsen, att det vore klokt att snarast möjligt söka skaffa oss en för våra förhållanden lämpligare bostad.

Den lilla staden hade icke många tidsenliga små våningar att bjuda på, och vi hade redan börjat vända våra tankar åt annat håll, då vi av en tillfällighet fingo se en liten lägenhet på "två rum och kök", vilken använts såsom gastrum i ett större hem och nu blivit för sådant ändamål obehörlig. Den hade slask-, vatten- och värmeledning såsom förnämsta dragningskrafter och goda vindsutrymmen för överflödiga möbler samt en vidsträckt lantlig utsikt såsom nödvändigt och önskligt bihang. Skulle vi möjligen kunna använda den?

Frågan dryftades med barn och vänner, som rent ut sade oss, att de tvivlade på vårt goda omdöme, då vi kunde ägna en tanke åt möjligheten att kunna "kyffa ihop" våra stora möbler där. Men vi ritade upp rummen och de möbler, vi ovillkorligen ville ha i bruk, i stor skala, och "möblerade", med den påföljd att vi, efter erhållet tillstånd att taga bort ett par mellanväggar och ersätta ett par dörrar med förhängen, beslutade oss för att hyra den.

Efter det förutgående grundliga möblerandet med pappmodellerna voro vi ganska säkra på att icke misslyckas, men att det lilla nya hemmet skulle bli så lyckat, att vi själva icke kunna vara nog glada och tacksamma över att ha fått det så bekvämt och trevligt på gamla dagar, och att många som sett det tycka, att "man sannerligen gjorde människor en tjänst med att skriva om det i tidningarna", det vågade vi ändå ej hoppas.

Enär det onekligen blivit lyckat och möjligen kan i ett eller annat hänseende tjäna till förebild eller ledning, vågar jag att med tillhjälp av en plan-skizz och några fotografier föra er genom detsamma.

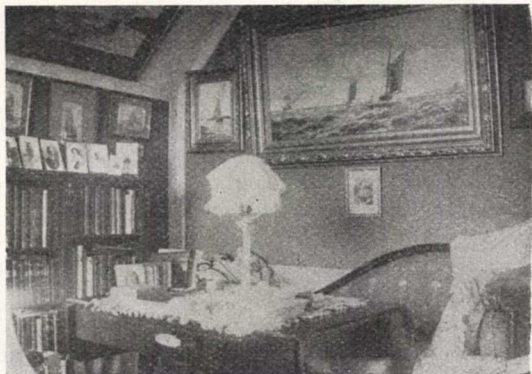
Först dock en anmärkning: I en stor våning kan det möjligen vara fullt berättigat att benämna rummen sovrum, matsal, salong o. s. v.; här, där varje rum får fylla flera behov, skulle sådana benämningar vara missvisande. Sannolikt skulle min man bli stött, om det rum där han ganska flitigt arbetar, kallades "sovrum". Vi kalla därför rummen, "mitt rum", "ditt rum", "vårt rum", ehuru dessa benämningar ej heller äro fullt korrekta, enär alla tre rummen äro "våra".

Låt oss nu börja vår vandring. Från trappan komma vi upp i hallen, där ett par gamla kistor fått plats och som är prydd med levande växter. Vi knacka på med den på tamburdörren sittande lilla portklappen, som gör bättre tjänst än en ofta söndrig elektrisk ringledning, och släppas in i tamburen. Vi ta en titt i spegeln till vänster, lägga kanske, om dörren är öppen, märke till ett trappkontor till höger, där min man har sina verktyg ordnade, hän-

Vårt rum.

Pröva Tuppens Zephyr Bomullstyger = Möbeltyger = Gardiner
 och Ni köper ingen annan. **Konstfliten, Göteborg.**
 Prover på begäran. • • •
 Preciserad vad som önskas.

Min mans rum.

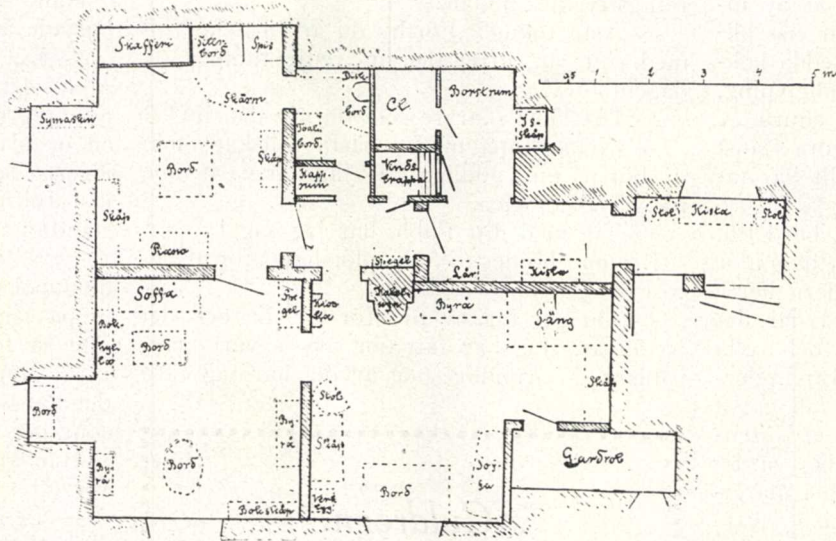

Vårt rum.

Min mans rum.

ga ytterkläderna i det lilla kapprummet och fortsätta sedan rakt fram in i "mitt rum". Visserligen ser ni där åtskilligt, som tyder på att vi där intaga våra måltider, men jag har mitt piano och min symaskin där, och går ni fram i rummet och vänder er om, så ser ni till vänster om skåpet en skärm, bakom vilken döljes något, som än mer berättigar mig att kalla rummet "mitt". Vända vi på den rörliga delen av skärmen får ni nämligen en inblick i "kokvrån", där allt som fordras för matlagningen står inom räckhåll. Jag behöver icke "gå" i hushållet utan kan mycket väl sitta, om jag föredrager det. Där finnes en liten utmärkt kökspis, som dock endast användes vid mera omfattande bakning, som i förening med koklåda och lös bakugn är bekvämare och mera ar-

Plan av bostaden.

I det lantliga hemmet måste extra hjälp anlitas varje dag; nu passar jag på en och annan gång, då min man gått upp i skogen, och tar hjälp till en grundlig rengöring.

Ha vi middagsgäster står ju utvägen öppen att låta en hjälpfru komma efter middagen och klara upp, så att vi odelat kunna ägna oss åt gästerna, men den utvägen ha vi ännu ej behövt använda.

Men hur blir det till sommaren? Då bjuder oss den inbesparade tjänarinnan på en stuga i skärgården eller på en resa, om vi skulle föredraga en sådan.

Och nu säger jag er farväl och tackar för det intresse ni visat vårt lilla hem — vårt kära lilla hem.

LOTTEN L.

Mitt rum.

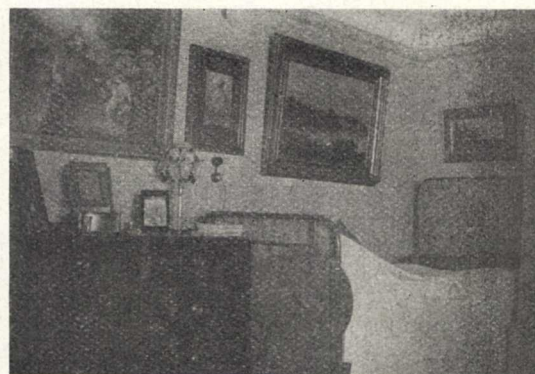
bets- och bränslebesparande. Tillfällig uppvärmning t. ex. av tévatten och liknande saker sker medelst elektricitet.

Till vänster om spisen är ett med marmor belagt tillredningsbord och till höger "putsen", en anordning som väl icke passar i ett hem med tjänare, men som här i hög grad bidrager till arbetsbesparing och trevnad. Putsen är nämligen ett kombinerat disk- och toalett-rum, till vilket utrymmet vunnits genom att borttaga mellanväggen mellan en trång gång från spisen till vatten- och avloppsledningen och en tämligen obehövlig garderob. Förr skedde diskningen vid det nuvarande tillredningsbordet, som då var zinkbektat och hade pip för diskvattnet, som uppfångades i en i skåpet inunder uppställd hink, vilken sedan skulle tömmas i avloppet. Man kan knappast tänka sig en mera opraktisk anordning. Nu är putsen ett jämförelsevis rymligt och luftigt rum med diskbord med vatten och avlopp, torkställ, koklåda, toalettbord m. m. Där finnas hyllor för mångahanda ting, bland annat för en bädd sängkläder, så att en ev. nattgäst icke behöver läggas på kalla sådana. Putsen användes även som fotografimörkrum.

Därifrån komma vi genom kapprummet och tamburen in i min mans ("ditt") rum. Där har han sitt stora arbetsbord vid fönstret, byråskåp, gevärs-hängare m. m. ja till och med en liten skjutbana för excellentgevär. I alkoven till vänster stå våra sängar och linneskåpet. För att under dagarna vinna utrymme har den ena sängen försetts med fällbara ben och glidkullor, så att den fullt bäddad kan skjutas under den andra sängen, vilken fått sina ben i erforderlig grad förlängda. På bråkdelen av en minut kan den undre sängen dragas fram och ställas på fötter färdig till användning.

Från detta rum komma vi in i "vårt rum", dit man även kan komma direkt från mitt rum. Ni kan själv döma om huru det tar sig ut med sina för oss några gamla möbler, böcker och tavlor, av vilka några gamla anbringas i det lutande taket. Våra vänner säga att "det är helt enkelt förtjusande"; själva trivas vi där särdeles väl, isynnerhet om aftnarna vid handarbetet och boken.

Ni önskar kanske innan vi skiljas att få veta, huru det nu går att reda oss ensamma. Tack vare bekvämligheterna i den lilla våningen och omtanken från bådas vår sida att icke göra den andra parten onödigt besvär, samt gemensam strävan till gemensam trevnad går arbetet i hemmet så att säga av sig själv och lämnar riklig tid till annat arbete, till promenader, musik och sällskapsliv.

Min mans rum.

Mitt rum.

Kokvrån.

PÅHLSSONS
Teaterkonfekt och Dessert-
choklader. Högfina kvalitéer.
Tillverkare:
A.-Bol. Carl P. Pahlssons Choklad-
och Konfektfabrik, Malmö.

**IDUNS PRENUMERATIONS-
PRIS:**

Idun A, vanl. uppl. med julnummer:
Helt år Kr. 14:—
Halvt år » 8:25
Kvartal » 4:25
4:de kvartalet » 5:—

IDUNS ANNONSPRIS:

Pr millimeter enkel spalt:
40 öre eft. text. Utländska annonser:
45 öre å text-sida. 45 öre efter text., 50 öre
20 % förhöjning för å text-sida, 20 % förh.
särskild begärd plats. för särsk. begärd plats.

En krasch. Skiss av Teresia Eurén.

FRAM OCH TILLBAKA, FRAM OCH tillbaka, huvudet lutat, händerna på ryggen. Alltemellan en blick åt klockan, snabb, ur djupliggande ögon, så en avstickare bort till fönstret, sedan samma rastlösa vandring igen.

Hördes inte steg i trappan? Stannade utanför tamburdörren... Nu! Jaså, dunk i brevlådan... Nå, förr eller senare, förr eller senare! Han var beredd.

En darrande hand strök upp den tunga luggen ur pannan, den var fuktig, han tog upp näsduken och torkade sig mekaniskt.

Rummet och den rastlösa vandraren stämde väl överens. Det ansiktet var präglad av intensivt tankearbete, dräkten röjde en viss likgiltighet för yttre ting. Den välförsedda bokhyllan i en för övrigt nästan fattig omgivning, skrivbordet med riktiga materialier ehuru av enklaste slag, solitt, avsett för att göra tjänst på allvar — studier, det var vad allt här talade om!

Nej, inte allt. Där fanns ett skrivbord till. En dams? Det var kokett anordnat, blommor i ett prydnadsglas, bläckhornet modern keramik. Ett sådant där litet skrivbord där det är lämpligt att författa billets doux och rulla cigaretter. Men på det eleganta skrivunderlägget med sidenhorn låg nu i alla fall något som ej gärna kunde vara annat än en vetenskaplig tidskrift eller dylikt. Den låg vårdslöst slängd, liksom i vredesmod, och i marginalen syntes kraftiga röda kritstreck — varnande rop av en korrigerande penna?

Den unge mannen har stannat framför den omaka möbel och stirrar en stund på häftet, så vänder han för att återta sin pendlande gång och håller på att stupa över en koffert, även den föga på sin plats. Han ser på den starka och lätta konstruktionen, den blänkande mässingen — en dyrbar tingest det där! Joo, han hade äran veta det!

Nu återigen steg i trappan. Patentlåset öppnas och slår igen med en skräll. En käpp ragnar utmed väggen och hamnar tydligen i ett hörn. En ytterrock vränges troligtvis av och hänges upp med ärmarna halvt avigvända, och så får väl spegeln sin tid — han känner den anländandes vanor. Därefter öppnas dörren under vissling av operettmelodien för dagen.

— Pisc pons ibi! Det är uttytt: käre broder! Men va i... va fasen glör du på?

Den tilltalade upphörde för ett ögonblick med sitt genanta fixerande, han såg sig om efter vattenkaraffinen, slog i med darrande hand och stjalpte i sig ett glas. Så kom det med tjock röst:

— Känner du händelsevis till det här? Han höll det rödmärkta häftet framför rumskamraten men kastade det åter, som om det bränt honom.

— Om jag känner... känner till? Det är ju den ansedda Revue...

— Tig! Inget flabb vidare, jag ville bara säga dig att nu kan det vara nog!

— Du behagar uttrycka dig i gåtor...

— Äh, det ska bli så tydligt som någon kan önska. Ser du den där kofferten? Den där kofferten som jag har betalt! I den ligger nu alla dina, dina så kallade "tillhörigheter". Inte en saknas. Inte ens det halva dussinnet rakknivar och manikyretuier — som jag också har betalt! Du torde nu ha godheten gå till telefon och ringa efter ett stadsbud, som ska förslå den där varthän du "behagar" bestämma.

Den nykomne studsade. Vad blåste nu för vind? Vad gick åt den beskedliga tungusen? Fäsligt förargligt att han skulle ha fått tag i det häftet, man hade ju hittills haft det så fridfullt hos den här enstöringen, som inte

förstod att begagna sina rikedomar, varken moneterna eller onekligen gedigna kunskaper och en viss inte oäven tankeförmåga! Skulle det nu bli slut på en så lämpligt inrättad tillvaro, där den ene gav stoffet, som den andre så väl visste utforma och begagna!

Han höjde leende på ögonbrynen. Det var en något fetlagd, ljushyllt yngling, hållning och klädsel vårdslöst eleganta, mun och ögon lämpade för sarkastisk mimik. Han tog ett par steg fram — lite osäkra — och försökte en beskyddande klapp på en skuldra som befann sig åtskilligt högre än hans och som retligt rycktes undan.

— Ästu tokug? Förthy du är väl icke full med sött vin, efter det är tredje timmen på dagen.

— Det låter snarare som om du druckit!

— Nekas inte, men i bästa sällskap, som du hör på mitt gudliga tal. Jag har varit inne på via theologica.

— Tig med ditt flabb, har jag sagt!

Rösten höjdes i ett plötsligt utbrott av raseri.

— Du ger dig av nu, förstår du, och det på allvar. Jag har fått nog av — vårt kompaniskap! Grundligt nog av det har jag fått.

Guldregn.

STILLA STÅ VIKARNES
dunkelblå vatten,
ej en susning höres
i den stilla natten
utav andedragen,
där naturen sover
i obeslöjad skönhet
under blå alkover.

Stilla, min visa,
så att du ej väcker
slumrande feen
innan dagen bräcker.
Drömmarna väva
skirt och midnattsstilla
syner av glänsande
skön och fager villa.

Guldregnet silar
över barm och änne...
Gyllene fransars
skrud skall smycka henne.
Blomregnets snöfall
kring det bruna håret
lyser som en glänsande
gloria i snåret.

Var du väl fattigt
född av fäder vorden —
nu så är du drottning
över hela jorden,
slösande ditt hjärtas
guld åt varje like
uti den stora
lyckodrömmens rike.

Medan jag dröjande
lyss till blomsterregnet,
susar som en vårdroms
aning genom hägnet
minnet ifrån fjärran
tungelljusa slätter
i min kärleks första
spröda förårsnätter.

VIKTOR MYRÉN.

Jag tog emot dig uthungrad och sjaskig — Gud vet varför jag alls befattade mig med dig, för inte må du tro jag nånsin lät lura mig av din inställsamhet. Men — ja, jag tyckte synd om dig, stackars sate, jag såg att du inte saknade intellekt, fast där inte var styrsel på nånting, jag ville försöka göra karl av dig...

— Tackar ödmjukast!

— Ja, tackat, det har du sannerligen gjort!

Han sträckte ut handen efter tidskriftshäftet.

— Det här, de, de...

Han stammade nervöst, avbröt sig och började åter med kläm:

— Det är sannerligen tack, så det förstår! Men det är inte första gången. Tror du inte jag märkt hur du begagnat mig — som en uppslagsbok, hur du snappat åt dig mina idéer, "lånat" mina excerpter, du som inte ids fullfölja en enda liten forskning självständigt...

— Nå men, kära bror, du har väl ändå inte monopol på idéer! Om jag nu råkar komma in på samma tankebanor som du, det är väl inte så förtvivlat märkvärdigt!

— Nej, det är inte märkvärdigt alls, för det har så att säga sina lokala betingelser — som jag själv dragit försorg om!

Han skrattade bittert. Den andre tog detta för ett svaghetstecken:

— Seså, min hedersbror, bråka nu inte så förbaskat för den där sabla tidskriftsartikeln! Jag medger att jag en smula plöjt med din kalv. Men du har ju brukat så snällt hjälpa mej tillrätta — som den hedersprisse du är — och i grunden så behöver vi ju varandra båda två. Visst fan har jag behövt dej, som du sa, men du behöver också mej, gamla hederliga opraktiska kurre! Inte sant...

Han hade slagit sig ned i gungstolen och tänt en cigarett, halvt lugnad redan. Men kamraten hade inte hört honom, fortsatte, stirrande framför sig:

— Om du en enda gång ärligt erkänt! men alltid slingerbultar, alltid fraser för att försköna din lymmeltighet och blanda bort korten...

Som ett bekräftande kom den smeksamma rösten:

— Inte sant, du behövde nån som gaska opp dej lite...

— Ja, det kan ju vara sant. Jag har nog hållit av dig också på ett vis...

— Och ett mycket besvärligt vis, de ska Gud veta! Du har varit svartsjuk som en käresta...

— Kanhända du har rätt! Det finns monogami och polygami inom vänskapen också. De som har olika instinkter på den punkten kan inte i längden hålla ihop. Jag har haft mina illusioner à la Emerson, här ytterligt malplacerade!

Den trötta tonen undgick inte brottslingen. Genom hans halvrusiga hjärna famlade den reflexionen: Nu filosoferar han, då är han på den goda sidan. Jaha, man klarar sig nog den här gången också!

Han steg upp. Med onykter kärvänlighet lade han armen om halsen på sin domare och blev hängande så ett ögonblick. Men också bara ett ögonblick.

Han slungades åt sidan, tumlade om och for framstupa över det eleganta skrivbordet, där han stjalpte vad som fanns att stjalpa, blomglas, keramik och allt.

— Ja, jag behövde dig — så som man behöver humbugen, som retar upp en till att visa vad ärligt arbete vill säga! Som man behöver ringaktningen för att tvingas att visa

vad man duger till! Men jag tror jag fått nog stimulans nu!

Han höll upp det rödmärkta häftet för ögonen på den andre.

— Du har plöjt med min kalv, sa du. Ja, här syns hur tätt du plöjt! Jag har prickat ut fårorna så att säga. Sannerligen, här finns något som inte är mitt. Den dåliga franskan är din egen, men inte ens den skulle vara så pass den är, om du inte frågat mig om de viktigaste termerna. Jag var ju en sådan enfaldig stackare, så man behövde inte generasig!

Han tog ett steg närmare. Musklerna i hans ansikte stramade, ögonen högo till, ett uddvasst hugg.

— Tjuv! Ut, annars sparkar jag ut dig!

Äntligen insåg den andre att det gällde allvar. Han nyktrade till.

— Jag går ju, jag går! Och jag ska skicka efter sakerna...

I dörren vände han sig osäkert om med handen på låset, beredd till brådstörtad flykt:

— Vad tänker du göra med... (hans blick sökte det ödesdigra häftet) med det där? Ställer du till skandal?

— Åh, jag skriver väl till redaktören och röjer min identitet: av blygsamhet hade jag först använt pseudonym!! Nu finner jag mig uppmuntrad till att öppet framträda, etc. Plausibelt, eller hur?

— Hur ska det gå för mej sen då?

— Det ger jag fan!

Sedan stegen i trappan dött bort, ryckte den kvarvarande upp fönstret och andades djupt som efter en oerhörd lättnad. Vandrade åter av och an, men nu med fri och säker hållning.

Det klarnade inom honom mer och mer. Upphetsningen lade sig, och det lugn kom över hans sinne som efterträder en ovan och obehaglig men nödvändig viljekraft: Det här var rätt, det måste ske, nu är jag inne på rätta vägen!

Stadsbudet kom. Medan kofferten bars ut, tog han en handduk och torkade tafatt bort vad som spillts ur glas och bläckhorn. Så sköt han in dem i ena skrivbordslådan med tidskriften som emballage. Stängde lådan, räckte stadsbudet nyckeln: Se här, detta bordet också. Mekaniskt stack han handen i fickan efter mynt, hejdade sig, drog upp den tom med ett bistert löje: Slut med det där nu!

— Tack, nu var det ingenting vidare... Ja, så har man städat efter det misstaget!

Av och an, av och an igen. Han vandrade igenom det ena året efter det andra. Den där gynnaren hade tvingat honom att skärskåda sig själv: Jag ville göra karl av honom, och vad hade han så när gjort av mig! Hur var en sådan slapphet möjlig?

Han gick tillbaka i tiden ända till skolåren. Främst i klassen var han alltid vad kunskaper beträffade, men på något underligt sätt förfelade han att göra sig gällande, lyckades undvika det, rättare sagt. Kamrater, som han hjälpte, gjorde det i stället på hans bekostnad, och han kröp undan i ett hörn, liksom rädd att någon skulle upptäcka vad han kunde. Han löste problem åt andra, drog översättningar, rättade skripta åt dem, gav dem i få ord kontentan av vad han läst extra i det ena eller andra ämnet, han som betraktade läxan endast som en stomme att arbeta vidare på. Underligt att hans rättrådighet aldrig reagerat, aldrig med vidare kläm åtminstone! Var det någon atavism hos honom denna känsla att allting var väl beställt bara han själv ingen fördel fick? Sonade han omedvetet gammal skuld? Det var faktiskt som om han skämts för vad han kunde! Andra behövde visst inte knuffa undan honom — för all del, han steg åt sidan själv och hjälpte dem att inta hans plats.

Likadant vid universitetet. Han var ju intresserad för en hel del jämte studierna, var med i en politisk förening. Han utarbetade

program, skrev tal åt andra, gav dem åtminstone uppslag och anvisningar — själv framträdde han ej. Han hade väl studsat en och annan gång över den otroliga naivitet som tillägnade sig andras tankar och snart nog tog dem för sina egna. Men han ryckte på axeln, som han alltid gjort: Asch! låt dem ha den fröjden! Vad betyder nu det! Han gick vidare till viktigare ting och märkte inte att det verkligen betydde någonting, småningom betydde mer och mer; att han kommit i vana att förfördela sig själv och därigenom inbjöd så kallade medmänniskor till samma sport. Det behövde gå riktigt grovt till för att han skulle vakna!

Så kom den där stortjuven och ruskade upp honom. De hade träffats i en förening, och så som han nyss antytt så hade det gått till att de flyttat samman och haft "allting gemensamt". Båda stodo lika ensamma, han längtade efter en vänskap som skulle ersätta släktskap.

Och nu började en tvekamp, där han tillsynes mer och mer låg under. Hans invändningar voro ju så skygga, hans förebråelser gingo så lätt över i ursäkter. Han, den fin känslige, plundrades allt fräckare av den oförsynte. Tills måttet var rågat och den förmenta stackaren eggats att visa att godhet och svaghet icke äro identiska begrepp — tills det börjat dagas för honom att *man har plikter mot sig själv!*

Han slog näven i bordet vid slutet av sin tysta monolog:

— Landgraf, werde hart! Man är skyldig sig själv rättvisa, det har först nu gått upp för mig. Slut med exploaterandet från diverse håll! Eftersom jag blivit hopsatt till ett litet kraftcentrum, så är det väl meningen jag skall fungera enhetligt, och det torde ske bäst under egen kontroll — alltså hädanefter envar för sig!

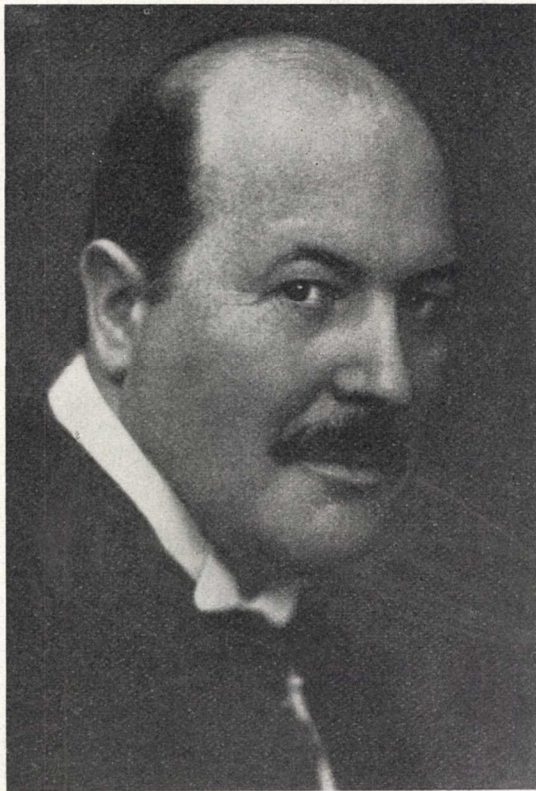
Knut Nyblom 50 år.

50 ÅR FYLLDE DEN 13 D:S REGISSÖREN *Knut Nyblom*. När Knut Nyblom blivit en så känd och populär stockholmare, beror det kanske i icke ringa grad på att han alltjämt är i hjärtat en frisk och munter uppsaliensare, utgången ur det fina gamla uppsalienska kulturhem, som var professor Carl Rupert och Helena Nybloms. Och som uppsaliensaren "Manasse" känna och minnas honom säkert våra läsare runt om från hans käcka och roliga Uppsalaskildringar i *Idun* för en del år sedan: "Uppsala är bäst" (senare utkomna i bokform i ett par upplagor). "Manasse" var det likaledes, som på sin tid (1900) var de Parisfarande Uppsalasångarnas krönikör.

Knut Nyblom hör emellertid till de få lyckliga, som det förunnas att sällskapa med många av muserna. Han har gjort vackra kompositioner, och med lutan i hand är han en ypperlig Bellmanstolkare, som tidigare uppträtt också offentligt. Han har i ett par år varit skådespelare vid Dramatiska teatern och senare länge vid Vasateatern. Vid den sistnämnda har han nu den krävande ställningen som förste regissör.

Vad han utträttat och utträttar som teaterregissör hör ju i bokstavigaste mening till det, som försiggår bakom kulisserna, men beläsenhet och utvecklade smak, humor och temperament äro ju i varje fall egenskaper, som väl böra komma till pass hos regissören vid Sveriges gladaste scen.

Att nu gå in på vad allt Knut Nyblom är med och verkar i, låter sig f. ö. näppeligen göra. Som O. D:ist är han i främsta ledet,

Knut Nyblom.

i "Thalias Tjänare" är han ordförande, ordnas där en "Svenska Flaggans dag", är han bland dem i spetsen, och det tycks en naturligt, att just denne muntre och vänsälle man kommit att samla sina årsbröder omkring sig i en "1870 års män's" förening.

Spalten om böckerna.

OTTO RUNG, I DET CIVILA LIVET PROTOKOLLSEKRETERARE vid kriminalrätten i Köpenhamn, åtnjuter sedan länge ett ansett namn inom dansk berättarkonst. Hans ställning som tjänsteman vid en storstads brottmålsdomstol ger honom rikt tillfälle att på nära håll studera förbrytarnas och de fågelfria vagabondernas liv, och det är även ur denna värld av bisarra motsatser han hämtat stoff till "Syndare och skälmar", en samling noveller, som för någon tid sedan i svensk översättning av Robert Larsson utkommit från Hugo Gebers förlag.

Med skarpt öga och den sanne humoristens temperament skildrar han sina figurer, levandegör dem i deras sällsamma gång genom brottslingkapets olika stadier.

Det yttre händelseförloppet i Otto Rungs livsbilder utgör aldrig det väsentliga, ehuru det kan vara framträdande nog; han söker sig städse inåt, är psykolog, avslöjar själsfysionomien bakom den kroppsliga masken. Och alltid finner han en gnista av det sant mänskliga hos dessa urspårade existenser, som äro inkapslade i cellerna, när de inte bryta sig in i de borgerligas kulor eller befinna sig på flykt undan polis och polishundar.

Det är suckar och skratt, snyftningar och hån som stiga ur skildringen, och mer än en gång gör läsaren sig frågan: Varför drabbar lagen så hårt just där, medan andra betydligt större brottslingar leva hela sitt liv med bevarat anseende?

Syndare och skälmar avser inte att ge något svar på spörsmålet, den framställer blott med sant konstnärliga medel taylor ur den bottenvärld, där missgärning och oskuld höra närmare samman än man tror.

Ur raden av böcker som vårens bokmarknad tillfört oss reser sig som ett gigantiskt block en finsk bonderoman, "Sju bröder", av Alexis Kivi, utgiven i Albert Bonniers serie Moderna romaner. Kivi var en fattig skräddareson i finska Nyland, vars rika andliga begåvning till dels hämmades av dystra yttre levnadsförhållanden: ensamhet, sjukdom och oförstående, tills slutligen vansinnet satte punkt för

Från skilda håll.

FRANSKA MÄSSAN, SOM visade så många vackra alster av fransk industri, bjöd särskilt damvärlden en alldeles speciell sensation — eller rättare sextio stycken sådana, ty så många voro de parisiska modellklädningar, som i samband med mässan uppvisades på Odéon under madame Paquins egid. Det var de fyra modehusen Redfern, Berthe Hermance, Lucile och Renée, som läto sig representeras. Lika många som dessa voro de mannekänger, vilka agerade på scenen vid uppvisningarna med denna litet veka och liksom vajande mannekäng-gång, som många anse vara något ouppnåeligt parisiskt, och i en scenminkning, som också den bjöd på säregna färg-effekter: mannekängen från Lucile hade t. ex. till krapplack-röda läppar grönfärgade ögonlock!

Det var utsökta färger och färgsammansättningar i praktfulla och med konstnärligt överdåd komponerade stoffer, man fick se vid uppvisningarna. Man kunde stundom ha

—

1. o. 3. Engelsmännen på Skansen. Stockholms stadsfullmäktiges ordförande, direktör Allan Cederborg, hälsar de engelska gästerna. — Middagen på Solliden. 2. Grupp av deltagare i Svenska Turistkongressen. 4 o. 5. Fröbelförbundets utställning i Norrköping. 6. Bröllopet på Gårdsby sislidne pingstafton, varvid sammanvigdes löjtnanten vid Kungl. Flottan, Ove Lilienberg, son till Häradshövding A. A. Lilienberg i Ronneby och hans maka, född Wiklund — och Christina Nils-

Bilder till dagskrönikan.

2

intryck av verkliga små levande tavlor, och detta kanske mest inför den ovan omtalade Lucilemannekängen i stilkläder, som hade en släng av sjuttonhundratalsstämningar och sidenklädd idyll.

Varenda en av de visade klädningarna var präglad av en utomordentlig smak och elegans. Man lade märke till åtskilliga med raffinemang draperade klädningar, plisséer, — en av de plisserade kjolarna lyste som av mörka trollslandevingar, när bärarinnan rörde sig, — rätt mycket lackgarnityr, och framför allt som sagt ett utomordentligt flott material.

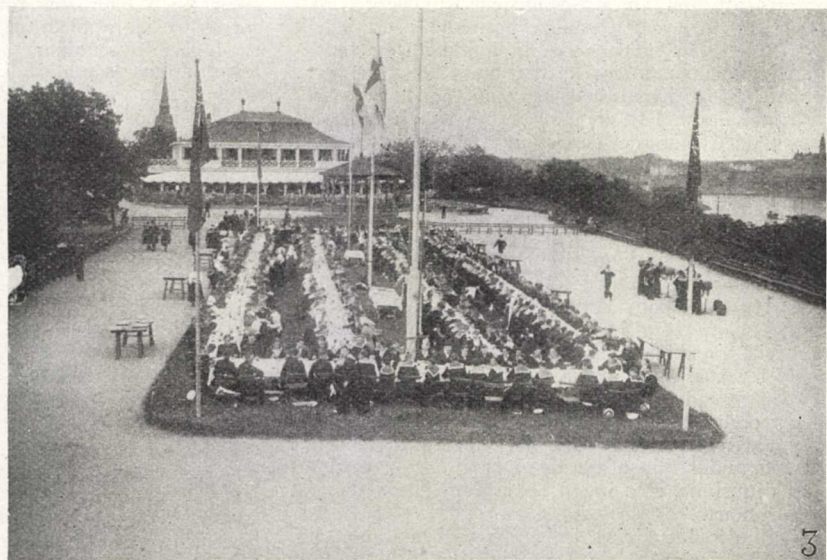
Vad franska mässan i övrigt angår, bjöd den ju aktningvärda kollektioner av allt möjligt, från automobiler till tandborstar; där utställde t. ex. ett

"Institut scientifique de beauté"!, där fanns billiga textilvaror, antika möbelimitationer, en stor och vacker samling grammofoner och fonografer, utställd av Pathé Frères representant i Skandinavien *William Farre* m. m.

7

son, dotter till v. Häradshövdingen och godsägaren *Johannes Nilsson* å Gårdsby och hans maka, född *Schander*, samt guddotter och brorsons-dotter till *Christina Nilsson*, grevinnan de Casa Miranda. 7—12. Bilder från Franska mässan: Franska mannekänger. — Kopior av antika möbler i Louis XV och Louis XVI. — Franska guldsmedsarbeten i äkta silver. 13. Grupp av deltagarna i Fröbelförbundets utställning i Norrköping. 1—3, 7—12 O. Ellqvist foto. 4, 5, 13 G. Lidberg foto.

3

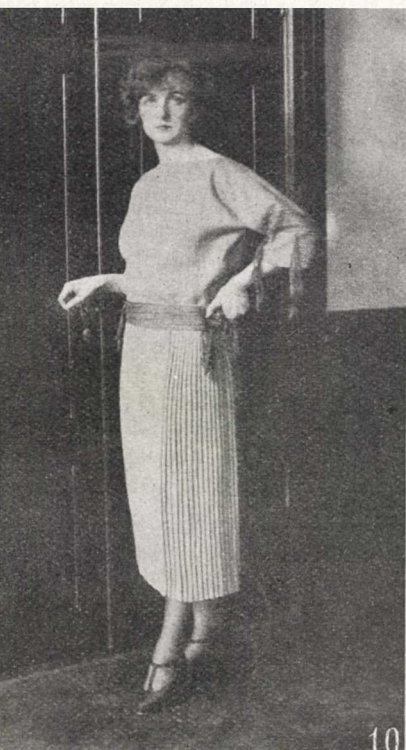
11

12

9

10

13

hans liv. Han dog på ett fattighus, endast trettio-åtta år gammal.

Ännu helt ung uttalade han som sin bestämda föresats att "bli en skald liksom Runeberg". Att hans tilltro till sin förmåga bottnade i ett starkt medvetande om inneboende andliga krafter, betydligt över genomsnittsmått, har hans litterära verksamhet bevisat och främst romanen "Sju bröder".

På anmälares har denna bok om de sju finpoj-karnes öden i södra Tavastlands skogar och mos-sar gjort ett mäktigt intryck, dess ursprunglighet är vildmarkens egen oefterhärmliga originalitet. Som ett ilsket och fräsande vargyngel rycka Jukola-gårdens pojkar in i skildringen. Gemensamt för dem är den bruna hyn, en lugg sträv och ljus som hampa och muskler sega som furans rötter. Till sin natur tygellösa som vinterstormarna över Finlands moar, naiva som lekande barn och humoristiska som fria vagabonder fylla de boken med sitt sju-dande leverne. De ömsom vredgas och samsas som skogens vilddjur, en skräck för befolkningen på milars omkrets, de bryta mark och röja skog med nybyggarens iver att göra jorden fruktbar, och i vilans stunder filosofera de över tillvaron med ett naivt djupsinne, som ingen boklärdom hunnit beröva dess egenart.

Ej mindre beundransvärda äro naturmålningarna, vilka för övrigt aldrig stå fria som dekorationer kring människoskildringen, utan sammansmälta med den till ett konstnärligt helt.

Det vore lätt att påpeka glansfulla detaljer i detta epos om en flock människor som kämpa och klösa sig fram genom livets tusen vildsnår och slutligen vinna en vacker lön för sin ävlan. Men läsaren bör hellre själv fördjupa sig i boken. Den är värd ett ingående studium.

En lättläst sommarbok är den samling uppsala-skisser, som Anders Eje, Mari Mihi och Waldemar Swahn utgivit under titeln "Kring prillan och la-gen". Det är inte våra dagars akademiska ungdom, som här skildras — den lär ju i parentes sagt vara allt annat än studentkost anlagd — utan en sorgfriare generation, den som tog arv från gluntar-nes och juvenalernas släkte, då "glädjen var en sorg i rosenrött."

De raskest nedkastade skisserna äro av ganska olika värde, men där finns ej så få sidor av äkta humor, och ett ha alla skildringarna gemensamt: den sympatiska tonen och den livliga stilen.

*

Vänner av reseskildringar böra ej förbigå *En resa till Italien år 1865* av Henric Westin.

Författaren var på sin tid en framstående ämbets-man och fungerade även under några år som chef för Kgl. operan. Men han var därjämte en be-gåvad stilist och livlig skönande, varom dessa rese-brev bära vittne. De äro rika på fina iakttagelser av natur och konst samtidigt som de lysa av sin författares älskvärda humor. Dr. Sven Hedin har försett den underhållande boken med ett lika roligt

som sympatiskt förord. Förläggare är C. E. Fritzes Bokförlagsaktiebolag.

*

Erik Dahlbergs Svecia Antiqua et Hodierna, detta enastående illustrativa praktverk, som utgör en konstnärlig spegling av storhetstidens Sverige, har nu börjat utgivas i en ny, omsorgsfullt redigerad upplaga från Wahlström & Widstrands förlags-firma. — Som bekant var Erik Dahlberg icke blott en framstående fältherre och beforsare av det svenska stormaktsväldet under bragdrikt 1600-tal, utan tillika en mångsidigt bildad utövande konstnär. Hans idé att i ett planschverk framställa fosterlan-dets märkliga platser, genomförde han med samma kraft som sina strategiska planer, ty den tiden med dess utvecklade tekniska resurser på reproduktions- och tryckningskonstens områden fordrades det en betydlig viljestyrka för att kunna fullfölja ett så brett anlagt verk som detta. I hans plan in-gick att avteckna städer, slott, egendomar och forn-minnen med mera liknande, ett arbete åt vilket han ägnade årtionden av sitt liv. Sedermera stuckos teckningarna i koppar av utländska konstnärer.

Storhetstidens svenska byggnadskonst framträdde här i all sin pompösa prakt, kanske i åtskilligt över-värderad av Dahlbergs ögon, ty i sin hänförelse för sitt lands maktställning torde hans teckningar, trots de arkitektoniskt exakta detaljerna, stundom ha smickrat verkligheten.

I alla händelser utgör denna planschserie ett konstnärligt stordåd och väckte vid sitt första fram-trädande ett betydligt uppseende i hela den bildade världen samt bidrog att sprida en långt intimare kännedom om vårt land än alla lysande vapenbrag-der förmått.

Den nya upplagan, som nära ansluter sig till den föregående, vilken av samma förlagsfirma utgavs för ett tjugotal år sedan, blir i allo värdig sitt ämne. Tack vare förbättrade reproduktionsmetoder kom-ma planscherna att förete i det närmaste samma ut-seende som originalgravyrerna.

Den av olika rikshistoriegrafer utarbetade texten erhåller en genomgripande omarbetning efter senast vunna forskningsresultat, vilken omarbetning utfö-ras av fil. lic. Erik Vennberg.

Verket utgives i omkring 20 häften à 5 kr. och beräknas föreligga komplett vid 1921 års utgång.

E. H—N.

*

Handbok för trädgårdsodlare, utgiven av sekre-teraren i Sveriges Pomologiska förening, Nils So-nesson, har utkommit från Albert Bonniers för-lag. Landets främsta trädgårdsodlare inom olika specialområden ha medarbetat i densamma, varför man med skäl kan instämma i utgivarens uttalande i förordet att "den är en hjälpredda vid de mång-skiftande arbetena i alla slag av trädgårdar. Den vänder sig sålunda till såväl fackman som amatör."

Talrika illustrationer, tabeller och kartor komplet-tera texten i denna synnerligen instruktiva och po-pulärt avfattade handbok.

Löftets land.

Berättelse av HILDUR DIXELIUS-BRETTNER.

(Forts. från n:r 22.)

XVIII.

DEN VINTERN — ÅR 1804 — BLEV för Västerbotten den kallaste i mannaminne. Från början av januari till slutet av februari stod himmelen väl närmast som en klar isgrön kupa och under denna stod luften orörlig, stilla, vass som knivsegg mot skinnet. Grad-talet visste ingen, där det fanns provare låg kvicksilvret fruset till en klump i kulan. Här och där ifrån berättades om folk som där de gått på vägen ramlat omkull och blivit lig-gande och strax varit döda. Kylan hade bränt upp inälvorna, sades det.

Det var tyst i skogarna. Det tjänade litet till med giller och snaror, då fåglar och små-vilt var som utdött.

"— Men låg jag den vintern vaken mån-gen natt och lyddes till varulfvens hulande, desslikes björnens, och sof Albin den vintern med hagelbössan bredvid sig att han skulle vara redo derest oro hördes från ladugården, Men var Herrens nådiga vilja och behag att intet lif blef förspillt af hvad mitt var, än-skönt tidningarna voro i det fallet onda från många ställen."

Det var en kväll i februari, lika kall som de andra. Sara Alelia gick och väntade att

HYLIN'S EAU DE COLOGNE

”E·d·C.”

har en utsökt frisk, behaglig och varaktig doft och verkar styrkande på nerver och hud.

Den exklusiva damvärldens favorit-Eau de Cologne.

Köp en flaska på prov. E·d·C· säljes överallt.

Ingen gedigen besättning utan

**DUN
TÄCKEN**

Högsta komfort.
Idealet för all säng-
beklädning.

J. SVENSSON & BOURGHARDT
SPECIALFABRIK - VINSLÖV.

Katalog
på
begäran.

Rikstel.
20 &
121.

STEINWAY
Solenagentur: Steinway & Sons
Lundholms Pianomagasinet
Skeppsbergsgatan 32, Stockholm.

Gyllenhammar
Hafre-Gryn, Hafre-Mjöl, Hafre-Must
För skolbarn hälsobringande
OBS! Gyllenhammars pak. Hafre-
must för kläna personer och barn.

Goldwyn
TAND-CREAM

A.-B. De Förenade Kemiska Fabriken, Stockholm

**EN KOPP
HULTMANS
RENA
CACAO**
är det bästa
på hela dan!

**PHOSPHO-
ENERGON
PILLER**
FORORDAS AV LÄKARE
vid allmän svaghet,
nervositet, överansträng-
ning och sömnlöshet
SÄLJES ENDAST I APOTEK
A. B. PHARMACIA, STOCKHOLM
Kontrollant: PROFESSOR A. VESTERBERG.

Lydia skulle komma in med kvällsmjölken. Då hon dröjde gick hon ut för att se efter henne. Det var fullmåne och i kylan var luften grön och underligt rimmig, så att månljuset silade som genom en slöja. Det var en syn som var ny för dem, som ej varit med om så stark kyla.

Sara Alelia gick till ladugården, men där var mörkt, röken av pörtsticken låg dock kvar och i månskenet kunde hon se mjölkstävän stå vid en av korna, som såg ut att vara halvmjölkad. Sara Alelia ropade inåt hölidret på Lydia, men fick intet svar. Så satte hon sig att mjölka kon färdig i tanke att flickan skulle väl komma. Men hon blev färdig och gick in med mjölken utan att vare sig ha sett eller hört till Lydia.

Albin satt och slöjdade framför spiseln, då hon kom in. Hon undrade till honom var Lydia kunde hållas, hon hade inte varit i ladugården. Albin sade sig inte veta och gjorde intet uppehåll i arbetet. Men knappt mer än fem minuter hade gått, förrän han reste sig och gick ut. Sara Alelia såg genom fönstret i månljuset hur han gick över gården och till ladugården. Hon såg honom komma ut därifrån och gå mot vedboden och häbbret. Han såg så stor ut i månljuset, såg så tung, så klumpig ut, han gick med huvudet något framöver som den som är undersam och sökande. Så såg hon honom slå in på vägen ner till myrslättern och myrsladan. Hon såg honom gå fortare som om han funnit ett spår. Sara Alelia kände oron stiga upp inom sig. Men hon gick ut i ladugården och ställde för kvällen. Där var en golftilja lös, den glappade alltid då man gick fram över golvet. Lydia hade brutit upp den, därunder hade hon en gammal kniv med tre kors på skaftet, det skulle hjälpa att ingen kunde förgöra korna.

Sara Alelia fick flickan inte ur tankarna där hon gick. Oron växte och växte inom henne.

Då hon kom tillbaka in var köket fortfarande tomt, varken Lydia eller Albin voro inne.

Det var inte att låta elden slockna i spiseln den vintern. Det var att bränna natt och dag, om man skulle kunna reda sig med kylan. Det var stora stockvedstrån man brände och som Sara Alelia nu lade på elden. Åter och åter var hon vid fönstret och såg ut i det gröna vita månljuset. Det sköt köldskott i knutarna och från skogstjärnarna. Den kvällen hörde hon också vargen uppe från myrmarkerna i norr. Nu var hon i oro för både Albin och Lydia.

Det gick nära en timme och klockan var halv nio, då hon hörde dem i förstugan. Hon hörde Lydias röst, viskande, att han skulle släppa henne, att hon skulle gå själv.

Sara Alelia gick fram och slog upp dörren. Lydia kom in. Vid första ögonkastet såg Sara Alelia vad som skett. Flickan var grönvit i ansiktet och svartblå under ögonen, läpparna voro blodlösa. Hon släpade sig över golvet fram till stolen och spiseln.

Så strök hon sig med yttersidan av handen över pannan.

"Jag vart så sjuk i lagårn — fick token huvudvärk."

Sara Alelia stod framför henne.

"Var har du barnet?"

Det smala vessleansiktet var än smalare. Ögonen sågo släpande, halvöppna upp på henne.

"Int' de va nå' barn."

Sara Alelia darrade där hon stod.

"Jo, du har fått barnet — var har du det?"

Flickans blick släpade runt utan att fastna vid något.

"De' va fäll dött då."

Sara Alelia såg på Albin. Han stod något bakom, blek han också, ansiktet var orörligt.

"Var de' dött?"

Albin såg bort.

"Int' jag vet."

**GAHNS
SPLENDID**

Besök vår
PATHÉFONUTSTÄLLNING
å Franska Mässan

**NYHETER I
APPARATER**

Farre
MUSIKVAROR

Före landsflyttningen

torde varje husmor beakta fördelen
av att förse sig med **Kex**
för sommaren

**SVENSKA
KEXFABRIKS
AKTIEBOLAGET**

tillverkar numera vid sin modernt inredda fabrik i Märsta, förutom Albert, Marie, Digestive m. m., även finare, särdeles läckra källsorter, som med stor fördel ersätta småbröd, såsom alla slags WAFERS, HONUNGSKAKOR, MACAROONS, MARCIPAN-BISCUITS m. fl. **KEX** är billigare än småbröd, är lätt att förvara och håller sig månadstals. — Gynna svensk industri.

SVENSKA KEXFABRIKS
AKTIEBOLAGETS KEX
FINNES HOS VARJE SPECERIHANDL.

Partinederlag för Stockholm: Torsg. 8. Rt. 5065, At. 20431
Huvudkontor: Arsenalsg. 6. Rt. 24, 3628, 4534, At. 4534

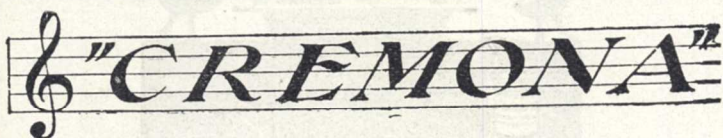

BOSÄTTNINGSPARTIKLAR

WIKMAN & WIKLUND

FLEMMINGGATAN 17, STOCKHOLM

Telefoner: Namnanrop

Den moderna talmaskinen.

Tillverkad av utvalda träslag och med ljudledning, konstruerad enligt samma principer som violinen, kan den moderna "Cremona" återge musik renare och klarare än hittills kända apparater. —

Största urval av skivor.

A.-B. NORDISKA MUSIKAFFÄREN

St. Nygatan 11, Stockholm.

Göteborg, Malmö, Kristiania, Kristianstad.

Specialkatalog gratis!

NESTLÉ'S
BARNMJÖL

NÄRANDE

LÄTTSMÄLT

TRADE MARK

Bästa näringsmedel för småbarn, äldre och magsjuka. Innehåller renaste mjölk av alpkor. Till salu på alla apotek samt i specialaffärer.

Ensamförsäljare:

EINAR SOTHE & C:o,
STOCKHOLM.

Propra sängkläder för propra hem!

Använd **Systemmadrasser** i Edra sängar! Mest praktiska, varaktiga och hygieniska övermadrasser. Återförsäljare på alla större platser inom landet. Obs. Skyddsmärket **System**.

Aktieholaget Stockholms Vaddfabrik,

Liljeholmen, STOCKHOLM.

Rikst. 1274, 2060, 2058.

Stålmst. 3176, 5006.

TVÄTT-
PULVRET **RENE**

Oskadligt för händer och kläder.

Populärt genom sin stora tvålhalt och renhet.

Lydia höll på att falla från stolen. Sara Alelia fick tag i henne. De förde henne bort och lade ned henne i fällbänken, där hon hade sin sängplats. De visste inte om hon låg där avsvimmad, eller om det var endast det, att den utpinade kroppen fick vila, som gav henne det uttrycket.

Sara Alelia talade med Albin framför spisen. Albins ansikte var allttjämt lika blekt och orörligt.

"Var fann du henne?"

"Vid myrladan."

"I höet?"

"Nej, ute — låg och grov i snön."

"Grov hon ner barnet?"

Albin såg bort.

"Int' jag vet."

"Såg du int' efter?"

"Int' jag gjorde — de' var fäll dött — hon frös, hon hadd' fäll frusi' ihjäl om int' jag tagi' na'."

Sara Alelias blick stannade i Albins. Albin såg bort. Men Sara Alelia förstod nu, att Albin hade kärlek till Lydia och hon förstod, att som han var, så bestod hans kärlek det här provet också.

Hon sade ingenting mer utan började ordna i spisen och kokte upp mjölk åt Lydia. Albin stod några minuter. I korta kast gingo hans blickar bort till fällbänken där Lydia låg. Så sade han god natt och gick ut. Sara Alelia hörde honom gå in i farstukammaren, där han hade sängplats.

Hon ställde med Lydia, fick kläderna av henne och fick rent linne på henne och fick rent i bädden. Där hon nu låg hade de vita kinderna börjat få en smula färg, ögonen hade fått uttryck, hon låg som ett litet kattdjur, som legat ute och frusit och farit illa och nu njöt av att känna värme i lemmarna. Hon började prata med Sara Alelia, de spetsiga, vita tänderna blänkte under den korta överläppen.

"Jag vart så sjuk i lagårn så — int' ja' vet äsch ja' mjölka ur Broka — tocken kyla — de' bränns — varulven ä' ute i kvällom — de' va' minst två — de va' fäll kanske tre — de' va' kanske fyra äg." Hon låg som en katt och spann i eldskenet.

"Farfar min såg sex han en gång — han sköt tre äg vart biten ä' en — men han tog sej opp i en gran."

Sara Alelia gav henne av den uppkokta mjölken att dricka. Hon höll själv spillkummen med båda händerna och drack begärligt. Hon såg upp på Sara Alelia, vit av mjölken kring munnen.

"Hon ä' så bra vä' mej — ja' kan allt gå te laggår'n te möra* — ja' känns rakt bra nu."

Hon lade sig ned igen, kröp ned i fällen som om hon riktigt gonade sig.

"Int' ja' vet äsch ja' stängde dörr'n te lagårn — ä katta inne — hon va' int' i lagår'n i kvällom."

Som om katten hört att det talades om henne kom han framkrypande från muren. Det var en stor vit katt, nu stod den och sköt rygg framför elden. Lydia lockade på den och den hoppade upp till henne i bädden. Hon brukade leka med katten med samma vildhet som hon lekte med Erik Anton. Nu syntes det dock, att hon inte orkade mycket. Katten låg på hennes arm och hon låg och strök den:

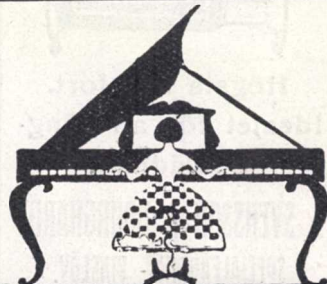
* Till morgonen.

AXA

Havre-gryn
" mjöl
" must

Giv barn och sjuklingar det finaste av allt:

AXA HAVREMUST

A.-B. FÖRENADE
PIANO- & ORGELFABRIKER
GÖTEBORG

Flyglar, Piano, Orglar från landets förnämsta fabriker. Försäljningsmagasin. Stockholm: Drottningg. 28, Göteborg: Arkaden, Malmö: Österg. 28, Norrköping: Drottningg. 16, Ödvide: N:a Kungsg. 26.

DEN MODERNA
SYMASKINEN

Fyrtornets
Fiskbullar
Kaviar
Sardiner

RADHES ANJOVIS

i ostronsås, Kryddsill, Maljessill, Aptilbiter, Vingasill, Rensad anjovis i dill, Skinn- och benfri ostronanjovis

Levereras i bleckkär!
A.-B. Sveriges Förnämde
Konservfabrike.

GÖTEBORG Kungl. Hoflev.

Nerliens
REGERINGSGATAN
FRAMKALLAR
KOPIERAR
FÖRSTORAR

VARU-MÄRKE

MENTHOLATUM

INREGISTRERAT

Medel för utvärtes bruk. Kan begagnas vid många tillfällen. Ni gör en tjänst mot var och en, som Ni gör bekant med Mentholatum.

Pris i tuber kr. 1:25, i burkar 1:50, 2:75 och 5:00. Finnes snart å alla apotek. Gratisprov genast. Sändes även direkt fr. Generaldepöten för Mentholatum; Osterbrogade 4, Köpenhamn O.

Som en nödhjälp

när muskelarbete, gymnastik, massage och dietiska föreskrifter inte hjälpa vid kronisk förstoppning, måste man använda avföringsmedel, skriver Professor med. Dokt. Poulsson i sin Lärobok i Farmakologi.
Tabletter och piller, sammansatta som Leo-Tabletter (milt verkande) och Leo-Piller (starkare verkande), kunna vid dylika tillfällen användas med stor fördel. De erh. på apoteken o. framst. av Aktiebolaget Leo i Hälsingborg.

H. E. Ekströms
patenterade
Jästmjöl
välkänt sedan 45 år
Örebro Kem. Tekn. Fabrik

Främst i världen ställer vår nya,

patenterade
uppföring
Angelica
ANGELIKA-ORGLARNE
och med de
främsta stå våra erkänt förstklassiga
Pianon.

A.-B. Skandinaviska Orgel- & Pianofabriken.
Grund. 1865. Mästersamuelsg. 41. Sthlm.
Verkst. direktör: M. Th. Dahlström.

Vid slott och sund

och "När seklet var ungt" av Cecilia
Bååth-Holmberg äro välkomna present-
böcker. Pris resp. 16 kr. och 7.50.

Lindblads Förlag, Uppsala.

Husmodrar
kommen alltid ihåg att
WINBORGS
ATTIKSSPRIT
har en överträffad
arom och på grund av
sin högre styrka ett
mervärde av 30 öre
per literflaska fram-
för alla andra liknande
fabrikat.

KARL H. NYMAN
Specialaffär för
DAMUSTYRSIAR
17 HAMNGATAN
43 DROTTNINGGATAN
STOCKHOLM

Begär alltid
MAIZENA
Oöfverträfflig
till
såser,
bakning,
maizenagröt
etc.

"Var va' katta i kvällom — katta va' int' i lagår'n — var va' katta i kvällom?"

Hon blev tyst. Då Sara Alelia såg på henne hade hon somnat. Det syntes huru hon sjönk djupare och djupare in i sömnen, det var som om hennes kropp med varje andetag hon drog begärligt druckit sig till krafter. Hon låg med munnen halvöppen, de små spetsiga tänderna blänkte, det burriga röda håret lyste i eldskenet. Katten låg på hennes arm.

Sara Alelia stod och såg på henne.

Ja, hon var i detta som man kunde tänka, då man visste hennes väsen. Hon saknade rättsmedvetandet, fastslog Sara Alelia, där hon stod. Om hon inte hindrade henne, skulle hon säkert stiga upp och gå i ladugården i morgon bittida och sen skulle allt vara som förr. Hon skulle inte ägna en tanke åt vad hon gjort.

Men för Sara Alelia blev kvällen en av hennes mörka, tunga kvällar. Det var en ogärning begången uppe på Rombäcksvallen, en svår ogärning. Det var den första. Här hade intet lagstridigt begåtts förr. Hon tyckte att här aldrig skulle bli riktigt mera, om inte lagen fick sitt. Och lagen var sträng, här skulle den fordra livet. Men att ta livet av den som inte visste vad rätt och orätt var, av den som var mera som ett hedniskt väsen än en kristen människa. Nej, hon tyckte att hon aldrig skulle kunna utlämna Lydia åt lagen, det var som om hon känt henne stå utanför lagen: Men så blev här heller aldrig riktigt mer på Rombäcksvallen. Där det ligger ett barnlik, som inte kommit i vidd jord, där kan varken himmelsk eller jordisk rättvisa vara tillfreds. Men då hon såg bort på Lydia kändes det henne omöjligt — hon skulle dö och ändå inte begripa att hon gjort något orätt. —

— och hade jag väl den natten fått hvita hår derest jag ej haft den milde Herren Jesum, allas vår frälsare och förbarmare, att rätt troinnerligt bedja, att såsom han tillföre hulpt mig han ock ville förhjälpas i detta bryderiet, att jag i denna sak intet mån-de företaga eller underlåta det der kunde vara Hans nådiga vilja emot, — — och tjöt varulvfen den natten så nära, att jag gick ut och väckte Albin, att han skulle vara redo med bössan. Och varslade korna fara så att på dem var stor oro. Men vid allt sof Lydia så djupt som ett barn och var Herrans beskärmt nådigt att intet ondt hände den natten."

(Forts.)

Skansens friluftsteater

vann ett förträffligt sommarprogram med upptagande av August Blanchés lustspel "Herr Dardanell och hans upptåg på landet". Stycket har föga berörts av tiden; dess omedelbara komik står sig än i dag och handlingen är underhållande, fast den rör sig på ett betydligt enklare plan än våra dagars intrigstycken. Men utförandet betyder också mycket för det friska intrycket och de artister regissör Gustaf Linden samlat och instruerat hedra sig allesamman genom ett intelligent och fantasifullt spel. Det är den riktiga tonen, det rätta humöret över det hela. Lägges härtill det anslående sceneriet med sin prägel av lantlig idyll, så är allt sammanfört som bereder framgången.

Det enda som ännu saknas är vackra, varma sommaraftnar. Det är på tiden att de nu göra sin entré. **ARIEL.**

Haga friluftsteater har under Uno Lindholms direktion inlett säsongen på ett lovande sätt med en mycket nått och trevlig och väl utförd ny Felix Körlingspjäs med sång och dans, "Patronerna på Hälleryd".

"VACKRARE VARDAGSVARA" ÄR DET glädjande motto, varunder den nya bosättningsaffären Wikman & Wiklund, Flemminggatan 17, Stockholm, arbetar i samförstånd med Svenska Slöjdföreningen. Bl. a. utställas och säljas där vackra, moderna, relativt billiga svenska fajansserviser, nya Orreforsglas etc. Ett prov på en av de förstnämnda var den terrin från Rörstrands, komponerad av Hald, som en i ett tidigare nummer återgiven bild visade.

NYTT! MUSTADS IRIS

Smörblandat margarin

Prova och jämför med mejerismör.

SAL-LOGGEN
FÖR MOTOR- och SEGELBÅTAR.
Kontrollerar: Motorn och bränsledången.
Trim och segelställning.
SVENSKA ACKUMULATOR- & BATTERIFABRIKEN, STOCKHOLM

"Viyella" FLANELL

är i alla avseenden hälsosamt, starkt och elegant till
SPORTSKJORTOR
och SPORTSBLUSAR
(Tennis-, motor- och segelsport). Viyella flanel krämer inte och bevarar alltid sitt vackra utseende samt är världsberömt för sin goda mjuka kvalitet.
För att vara säker på att få den äkta Viyellan lägg då märke till att namnet är påtryckt:
WILLIAM HOLLINS & Co., LTD.
Newgate Street, London E. C., England
som uppger Eder närmaste detaljhandel

Hollins
DAY & NIGHT WEAR

Florodot-Tvålen

är damernas favorittvål och en idealisk barnvål

Cloettas

GULD-CACAO

och

CHOKLAD

Förnämsta
svenska fabrikat
Säljas överallt

FRÅGOR

N:r 55. Finnes någon av Iduns läsare som haft astma och blivit botad? Vore innerligt tacksam i så fall för ett gott råd.

Min man har sedan våren 1919, enligt läkarens utsago lidit av nämnda åkomma. Vi ha en liten trädgård och är min man road av att själv sköta om den. Nämnda tid grävde han ett land, intog sin måltid, gick återigen ut och började gräva med påföljd att han fick en oödlidig sveda i halsen. Har sedan dess varit besvärad av svedan med ty åtföljande andfäddhet som ibland varit högradig. Min man tål aldrig e. m. eller kvällsluften utan att bli mer eller mindre besvärad av andfäddhet och sveda. Enligt läkareböcker uppträder astma periodvis, men detta är dagligen mer eller mindre. Även vid uppstignandet om morgnarna kan utan anledning andnöden vara svår. I 35 års tid har han tagit kall avrivning varje morgon, men har med anledning av åkomman fått upphöra därmed. Giv oss ett gott råd, beder en "prenumerant från tidningen Iduns början".

N:r 56. 1. Vill någon ge mig ett gott råd. Vart vore lämpligt att vända mig, att få lära finare matlagning och uppläggningar, och där det ej är alltför dyrbart.

2) Kan jag efter en sådan kurs taga en plats som värdinna eller husföreståndarinna, då jag förut är väl kunnig i enklare matlagning och förövrigt allt som hör till ett gott hems skötande. Kan också vävna och enkla sömnad. Vistas f. n. på större lantgård som husmors hjälp, men som lönen är mycket liten och jag skulle känna mig mera nyttigt att själv ha ansvar, önskade jag ombyte på plats.

Tacksam för svar är

23-åring.

N:r 57. Jag är en äldre, frisk, bildad änkefru, (med hem i Helsingland), som finner ensamheten trist och skulle vilja ha någon enkel kvinna till sällskap och hjälp. Hur skall jag bära mig åt för att komma i beröring med den, som kunde vara den rätta för mig?

Mångårig prenumerant.

N:r 58. Kan någon av Iduns läsare säga mig huru man bäst och trevligast bör märka en babyutstyrel? Att märka med sina egna initialer synes mig icke tilltalande.

Särdeles tacksam för råd vore Ung mor.

N:r 59. Skulle någon av Iduns läsekrets vilja vara vänlig, att avge svar å följande frågor:

1) Kan ett tyskt barn få adopteras av svensk familj? 2) Huru länge behöver han vistas i Sverige för att bli svensk medborgare?

Jag har nämligen en broder, som vistats i Tyskland i 47 år och är han sålunda tysk medborgare.

Vilka

Avföringsmedel

bör man använda?

Det är en allmänt bekant sak att många människor lida av kronisk förstoppning och att de därför nödgas dagligen använda avföringsmedel. För dessa människor är det då av betydelse att veta, vilka medel de böra använda. En mycket bekant norsk farmakolog, professorn vid Kristiania universitet med. dokt. Poulsson påpekar i sin lärobok i Farmakologi, att åtskilliga allmänt brukliga medel av olika orsaker icke äro lämpliga att använda vid kronisk förstoppning. Om extrakt av Sagradabark och aloe skriver därefot professor Poulsson, att de båda äro mycket användbara medel vid kronisk förstoppning, och framhåller att dosen av aloe vid längre tids användning icke behöver ökas utan ständigt verkar på samma sätt, vilket ju är en mycket viktig sak. Det är i huvudsak dessa två ämnen tillsammans med litet phenolphthalein som användas vid fabrikationen av Leo-tabletter och -piller. Leo-tabletter äro milt verkande och Leopiller starkt verkande avföringsmedel. Båda användas mycket å sjukhus och av läkare samt erhållas på apoteken.

Sparsamhet med allmänna och enskilda medel

är en dygd, som icke nog kan rekommenderas. Till den enskilda sparsamheten hör att vid sina inköp alltid vända sig till Ahlen & Holm, Stockholm. Sommarkatalogen för 1920, som utvisar överraskande låga priser, kan av envar på begäran erhållas gratis mot endast portolösen.

"Myggan"

Skyddar mot myggen.

Erhålles som essence eller crème överallt och direkt från

Aktiebolaget

Kemiska Fabriken ION

Stockholm C.

FREJAMI PASTILLERNA

fylla såväl hygienens som den goda smakens krav. Vägörande vid fall av hosta, heshet och liknande åkommor.

REN SOCKERPRODUKT!

SÄLJAS ÖVERALLT!

La Mascotte Hud-Crème

Det bästa för ansikte o. händer.

VINÄGRONS

ÄTTIKSPRIT

ÄR BÄST FÖR

BORDET OCH KÖKET!

PIANINON

av förnämsta fabrikat å lager från flera kungl. hovleverantörfirmor. Moderna stilar, olika träslag. Goda avbetalningsvillkor. Rabatt vid kontant köp.

Tillskriv oss genast om Ni är spekulant, A.-B. Fogelqvists Musikhandel, Tel. 691. Norrköping. Tel. 691

HU/MÖDRAR KÖP

Ett delikat margarin för smörgåsbordet och hushållet

Svält ej
Edra krukväxter. De leva ej enbart av vatten. Giv dem Plantagen, ett på vetenskaplig grund sammansatt konc. växtnäringssalt.

Erhålles på bleckburkar hos Frö-, Blomster-, Färg- och Kemikaliehandlare.

Genom en annons uti Nya Wermlands-Tidningen som är Värmlands äldsta och enda dagliga tidning, träffar Ni över hem i länet och stiftet. Huvudkontor: Karlstad.

10,000

55 Kungsgatan Almedahls Försäljnings-Magasin, 55 Kungsgatan

Kontoret 21 66. GÖTEBORG. Butiken 11 31.

Damast- och Drälldukstygger. Lakanslärf. Percaler. Bolstervar. Handdukar. Mattgångar. Mangelduk. Badkapptyg. Vita o. kulörta Bomullstygger m. m.

Rikhaltigt urval av Linne- och Bomullsartiklar.

Levererar fullständiga Linneuppsättningar för Hotell, Restaurationer, Sjukhus, Badhus, Angbåtar och Privathem samt Brudutstyrlar.

Broderier. Spetsar. Färdigsydda damunderkläder. Dag- och nattskjortor, vita o. kulörta skjortor. m. m.

Döfva HÖRA

Den amerikanska elektriska **hörapparaten ACOUSTICON**, som är världens förnämsta, kan nu regleras i 6 stycke grader efter örats olika hörsel förmåga. Förordad av öronspecialister. Ombärlig för lomhörda i kyrka och teater. För eftervinningar varnas.

Öronmassageapparaten **MASSAGON** botar susning för öronen. ACOUSTICON är tillerkänd guldmedalj i St. Louis och den Engelska kröningsmedaljen i guld. Användes av H. Maj:t Änkedrottningen av England och Prins Carl av Sverige. Begär katalog och och intyg. Ensamförsäljare för Sverige; MALMÖ BANDAGE ETAGLISSEMENT, Per Vejlersgatan 9, MALMÖ 1. — Telefon 49 75

Nervsjuka, Blodfattiga, Nervösa och Svaga.

Regipan överträffar allt.

Herr B. Ehrnman i D. skriver: Jag har använt Edert nervstärkande preparat Regipan och är fullständigt tillfredsställd med resultatet. Det håller icke blott vad det lovar, i motsats till så många obskura preparat, som översvämma marknaden, utan dess verkningar överträffar t. o. m. det sagda. Det har hjälpt mig i återställandet av hälsan vid mer än många andra dyra kurer och medel, o. kan jag rekommendera det till envar.

Regipan hjälper icke blott snabbt och säkert vid nervsvaghet, utan även, såsom hundraden entusiastiskt intyga, vid dålig matsmältning, blodbrist, för tidigt ådrande, kraftnedsättning, skrofler, trötthet, undernäring, impotens o. d. Pågas icke heller ni längre utan gör ett försök med det berömda Regipan. Det är isynnerhet ombärligt för andligt och kroppsligt överansträngda.

Regipan bedömes fördeaktigt av läkare. 1 ask 5 kr. plus porto, 3 askar 14 kr. fraktfritt. Skulle Ni först vilja ha närmare förklaringar ang. Regipan, så sänd oss Eder adress och vi skicka Eder per omg. gratis och franko en intressant bok »Cellkärn-Läran».

Skriv dock redan i dag, ty detta erbjudande gäller blott en kortare tid. Pharmo-Dietetisk Industri, Jakobsbergsgatan 33, 1 tr., Stockholm, B 7.

I KOLONI-

är **BOLINDER'S SPARSPIS** IDEALET

Spisen kan uppställas fristående utan murning på en särskilt konstruerad fotställning såsom synes av bilden eller direkt på förut befintlig spis

Eldas med allt slags bränsle.

Bränslesparande. — Prisbillig.

Finnes i varje järnhandel.

Bästa ingredienser

vid småbak förtjåna bli behandlade med bästa jäsningsmedlet. Goda Jästmjöl är bäst och pålitligast. Säljes överallt i burkar à 25, 40, och 75 öre.

Handels-A.-B. Sten Sjögren & C:o, Göteborg

Varje Husmoder

bör iakttaga regeln att dagligen använda

Syster Ellas

Salva

Hushållsbestyren

och den ständiga beröringen med tvål och vatten göra huden hård och torr samt framkallar sprickor och inflammationer i huden. Dessa besvärliga följder av det dagliga arbetet avlägsnas som genom ett trollslag genom regelbundna ingnidningar med en antiseptisk och säriläkande salva, som snabbt uppsuges av huden samt gör händerna mjuka, behagliga och vita. — Drag nytta av andras erfarenhet och läs följande intyg:

På begäran vill jag med nöje intyga, att föreliggande salva, kallad »Syster Ellas Salva», visat sig som ett gott medel att bevara huden och hålla den smidig. Särskilt lämpar den sig väl för dem, som ofta äro nödsakade till upprepad tvättning med tvål eller såpa.

Sabbatsbergs Sjukhus, Stockholm, den 11 dec. 1919.

DAGMAR LUNDBERG, Sjuksköterska.

»Syster Ellas Salva» är verkligen utmärkt.

Stockholm den 7 febr. 1920.

EMMA MEISSNER.

På mitt toalettbord hemma och på teatern jnnes alltid »Syster Ellas Salva».

Stockholm den 6 jan. 1920.

NAIMA WIFSTRAND.

Händerna böra vara i bästa skick, om arbetet skall gå lätt, behändigt och kvickt. Skydda och värda därför dessa Edra viktigaste arbetsverktyg genom att varje kväll tillföra dem de renande, uppjuktande och läkande beståndsdelarne i

»Syster Ellas Salva»

Försäljes å alla apotek, i sjukvårds- o. parfymaffärer samt hos färg- och speci-handlande. Om salva ej finnes hos Eder vänl. leverantör, tillskriv eller ring Generalagenten

A.-B.

Tekniska Depoten STOCKHOLM Rikstel. 187 89

**Lediga platser
Platssökande
Inackorderingar
samt
Diverseannonser
återfinnas i B: numret.**

Det är en av min broders döttrar frågorna gäller.

Mångårig pren. av Idun. N:r 60. På förekommen anledning frågas, om det är mannen eller kvinnan, som skall föreslå bortläggandet av titlar, när han är i fyrtio- och hon i trettioårsåldern, och båda äro ogifta? Svea.

N:r 61. Beder att Iduns »svare» giver mig ett gott råd. Läkare ha rätt mig till att under sommaren vila och roa mig grundligt för att icke nervsystemet må få en allvarlig knäck. »För livets uppehälle och nöd» har jag måst bo avsides och ej fått »leva med», och som jag är en s. k. temperamentsfull kvinna, har detta gjort mig åtskilligt trånsjuk. Denna vill jag med »nåbar och klor» försöka motarbeta, och enda sättet är nog det läkare föreskrivit. Men — nu är jag i »penningknipa». Har tänkt både hit och dit, och kom så på en idé. Min mor har flera gånger av örter tillagat ett effektivt medel mot reumatisk värk. Flera av våra bekanta ha använt det, och funnit det utmärkt. Undrar nu, om jag skulle kunna annonsera ut detta medel. Har man rätt att utan vidare göra något sådant, och har det någon risk? Kan det anses för humbug, då medlet är beprövat?

Tacksam för svar är Orolig o. penninglös. (Forts i B: numret.)

BREVLÅDA

RED:S BREVLÅDA.

Olga Wallon. Hur kan Ni begära att få ett bestämt svar på något vi ej känna till? Sänd oss serien till granskning, skall svaret sedan följa. Men nog får den vara betydligt lödigare än den skiss Ni nu skickat. Ty den var knappt värd papperet på vilket den skrivits.

Mowgli. Eder dikt är i formellt avseende ingenting att invända mot. Men vi ha ej plats.

Olga Nilsson, författarinnan till uppsatsen »Att fånga en man» i ett av Iduns decembernummer 1919, bedes ha godheten till redaktionen uppgiva sin adress i och för ett meddelande.

Stig Farlen. Kanske den ena vid tillfälle.

Svensk-amerikan. Vi bedja Eder ha vänligheten hälsa den unga poetissan att hennes dikt är ganska bra, men att vi tyvärr äro av hrr och damer poeter så »infamt påpassade», att våra förråd överflöda av deras produktivitet. Kanske ortstidningen kan visa henne gästfrihet i sina spalter.

Oviss. Edra dikter lämpa sig utslutande för papperskorgen. Det är ej nog att ha »stor lust för att skriva poem», ett visst mått av talang är nog sett ännu viktigare för att kunna avlägga åtminstone ett gesällprov i Apollos tjänst. Och den egenskapen saknar Ni tydligen.

Afventende Läser, Köbenhavn. En skildring med bilder från Hugo Alvens hem i Uppsala — han är nämligen ej bosatt i Stockholm — återfinnes i Idun n:r 9, 1912 års årgång.

MJUK PEPPAR KAKA

NY TYP
QUICK-TÅRTAN
NU I HANDELN

Glöm ej aff medfaga den vid landsflyttningen.
Fabrikant: Ove Lilieblad & C:o, Stockholm. R. T. 802 89. A. T. 327 96.

Husvarna

Symaskiner

»Er hustrus dröm.»

Förmånliga avbetalningsvillkor.

HUSQVARNAS NAMN PÅ FABRIKATET

GARANTERAR FULLGOD VARA

STUVAR

av DAM-, HERR- & BARN-TYGER

LIGNERS KLÄDESHANDEL

(STUVAVDELNINGEN)

SALVIGRÄND 7

(Hörnet av Myntgatan)

Dr E. Dujardins

Kosmetiska Kliniker, Köpenhamn.

Spec. Paraffinbehandling av ansiktsfel (såsom vanprydande form på näsa, mun, kinder, haka och byst) samt ärr, rynkor och andra missbildningar.

Amagertorv 31, tisd. o. fred. 4.30—6. Byen 51. Privat Telf. Godth. 41 y.

DUPLEX

4-hjulsdriven 3½ tons lastautomobil.

Denna vagn är bättre än någon annan lämpad för svenska förhållanden.

30 % mindre benzinförbrukning än vid 2-hjulsdrivna vagnar med samma lastningsförmåga.

Förstör ej vägar (på grund av den likformiga kraftfördelningen på alla fyra hjulen).

Har vid prov uppför backarna å Södermalm i Stockholm utan svårighet bogserat en järnpjäs vägende 13 ton å en björnvagn vägende 3 ton alltså inalles 16 ton, varför 3—4 st. vanliga släpvagnar med last samt samtidigt kunna bogseras.

Har den 3 juni detta år demonstrerats för press- och faktmän i den s. k. Besvärbacken å Brännkyrkagatan i Stockholm (den största backen i Stockholm med omnejd med en genomsnittsstigning av 1:4,8, på vissa ställen betydligt större, och en längd av 80 meter). Vagnen, som var lastad med 30 säckar mjöl med en sammanlagd vikt av 3,000 kg., kördes vid detta tillfälle utan ansats och utan att utnyttja motorns hela kraft såväl uppför som nedför denna backe.

Generalagenter för Sverige:

Automobilfirma ERNST NILSON & C:o

BIRGER JARLSGATAN 23 RIKS. 3064. A. T. 23032.

(Obs.! Ny adress.)

STOCKHOLM

Telegr.-adr.: »Ernstnil».

Mot mal, kackerlackor, väggbohr, flugor och andra dylika insekter finnes intet bättre utrotningsmedel än

Kammerjäger.

Finnes i askar å 0,80 och 1,50 i alla Färg- och Kemikalieaffärer samt hos ensamimportörerna Aktiebol. Eug. Wingård, Malmö.

**KONFIRMATIONS
KAPPOR
DAM- & BARNKAPPOR**

i lager och på beställning till moderata priser

Egen tillverkning - Reella varor

E. SJÖSTRAND

62 Västerlånggatan 62, 1 tr.

Billiga o. bra äro VIKING-Sveriges Urmakares A.-B:s äkta Väckarur

Förnicklat fodral med mässingsbotten. Stort mäsingsverk. Kraftig väckning. Säljas under garanti av alla

Urmakare.

MER och MER

övertygas den ärade allmänheten om att

YVY-TVÅLEN

är den förnämsta bland tvålar.

YVY-TVÅLEN säljes i varje välsorterad parfym- och herrekliperingsaffär.

**Österlin & Ulrikssons
Kem.-Tekn. Fabrik,
YSTAD.**

Mot grått hår och mjäll.

Härmed meddelas att det utmärkte och så mycket efterfrågade härvattnet mot grått hår som förhindrar håravfall och som i över 40 års tid mjäll och som i över 40 års tid förts i Fanny Gelins Parfymmagasin, Malmorgsgat. 5, Sthlm, numera fås under adr. Firma Fanny Gelin, Norrviken, Riks- och Sthlmstel, Norrviken 214. Pris 6:30 kr. fraktfritt.

»FENO».

är ett förstklassigt skönhetspreparat av rang. Intet fett, kan användas vilken tid på dygnet som helst. Utplånar rynkor, förnygrnar, åstadkommer en ren, klar, mjuk och vit hud, borttager finnar, revormar, leverfläckar, pormaskar, fräknar etc. Yppersta medel mot söndersprucken, frostbiten och narig hud. Per burk 4 kr., 2 burkar fraktfritt.

**FENOMA-DEPOTEN,
Stockholm 1.**

Trubaduren sjunger med livlig gest:
Pix är bra och **Pix** är bäst!

Askar i förseglade omslag: 75 öre
och i påsar: 25 öre.

Dina blommors trevnad
Är ditt hems trevnad.

Detta uppnås genom
användande av

Stidsvigs

Blomstergödning

A.-B. FETTINDUSTRI,
Malmö.

Finnes hos de flesta frö- & blomsterhandl.

Rekommenderas av läkarespeci-
alister och ledande fysiologer.

Pris pr pkt à 250 gram 4:25 kr.

Då LAITPROTO (uttalas Lejt-
proto) är purinfritt, är det syn-
nerligt värdefullt vid den die-
tiska behandlingen av socker-
sjuka, åderförkalkning, fettsot,
gikt, gallidanden, njursjukdomar
(äggvita), magsår, magsäcksut-
vidgning, tarmkatarr, gasbildning,
nervösa tillstånd, i konvalescens-
stadier (även efter operationer),
för kläna personer samt för sjuka
barn. LAITPROTOS renhet möj-
liggör, att det absorberas även
i svåraste stadiet av dålig mat-
smältning.

LAITPROTO är det mest kon-
centrerade rena äggvitpreparat,
vetenskapen känner.

Broschyr om LAITPROTOS egen-
skaper och verkningar sändes
på begäran gratis.

LAKTOPROTIN
Stockholm Wa.

R. T. 80913.

LAITPROTO försäljes på apo-
teken och i större sjukvårdsaffä-
rer samt direkt från Laktopro-
tin, Stockholm Wa.

Varför just

SUNLIGHT TVÅL ?

Varför använda millioner husmödrar
SUNLIGHT TVÅL?

Självklart — av Praktiska Skäl!

Ett enda försök med Sunlight i stället för
den dyra odryga såpan skall övertyga Eder
att Sunlight är och förblir billigast.

Vad som mera är — Sunlight skonar tvätten
och nog vet varje husmor uppskatta detta
i dessa svåra tider.

ANVÄND DÄRFÖR SUNLIGHT
OCH
NEDBRINGA EDRA UTGIFTER

60,000

ex. sålda på en vecka!

Behållningen tillfaller **KRONPRINSESSAN
MARGARETAS MINNESFOND.**

MARGARETA MINNESALBUM

Elegant och värdigt minnesverk i ord och bild
Rikt illustrerat med ett 50-tal bilder i elegant
kopparfotogravyr.

Pris **3** kr.

SÄLJES ÖVERALLT.

Till återförsäljare från

ÅHLÉN & ÅKERLUNDS FÖRLAGS A.-B.
STOCKHOLM.

UTMÄRKT!!
Blankat med **VIKING**.
Då kan man göra sin
morgonfodiett.